

'Απ' Όλα

Τὸ σὺμβολὸν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ο ΝΑΟΣ

Πρώτος και σπουδαιότερος ναός, εις τὸν ὅποιον πρέπει νὰ τελεῖται ἡ θεία λειτουργία καὶ ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ, εἶναι τὸ σῶμά μας, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον.

Καὶ εἶναι τοῦτο ἀληθές· προτοῦ ἀκόμη ἡ ἀνθρωπότης ἐφεύρει τοὺς ναοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους τελεῖ τὰς ἱερὰς μυσταγωγίας τῆς καὶ ἔναπ. θέτει τὰ τίμια τῆς θρησκείας τῆς, τὸ σῶμα ἦτο ὁ πρῶτος ναός, τὸ πρῶτον θυσιαστήριον, τὸ ἀφιερωμένον εἰς τὴν θεϊαν λατρείαν. Καὶ τώρα ἀκόμη, ὅτε οἱ ναοὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν πάλιν, τὸ σῶμα θ' ἀπομείνῃ ὡς ὁ κυριώτερος καὶ κεντρικώτερος, ὅπου ὁ Θεὸς ἐπιφοιτᾷ καὶ ὅπου τὸ Πνεῦμα ἐνδιατρίβει.

Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὀρμώμενοι, δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν εἰς ἄλλας ἀληθείας καὶ συμπεράσματα. Πολλάκις κατεξανιστάμεθα ὅταν μανθάνωμεν ὅτι βέβηλοι, ἀσεβεῖς καὶ ἀνόσιοι ἀπετόλμησαν νὰ βεβηλώσουν τὴν δεῖνα ἢ δεῖνα ἐκκλησίαν, νὰ μολύνουν τὰ ἅγια καὶ νὰ εἰσδύσουν εἰς τὸ ἅδυτον, βωμολογοῦντες καὶ καταρροπαίνοντες.

Ἡ ἀγανάκτησις ἡμῶν βεβαίως εἶναι δικαία καὶ πολὺ λογική, διότι πηγάζει ἐκ τῆς θιγομένης εὐσεβείας μας, ἐκ τῆς προσβαλλομένης θρησκευτικῆς ἡμῶν τιμῆς.

Ἄλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ὀνομαζοῦμαι νὰ ἐννοήσω, εἶναι τὸ ἑξῆς: Διατί, ἐνῶ καταταραττόμεθα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι ὅτι ξένοι πρὸς τὴν θρησκείαν μας ἐβεβήλωσαν ἕνα τυχόντα ναόν, δὲν κατεπαναστατοῦμεν καθ' ἡμῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι πολλάκις, καίτοι εἴμεθα Χριστιανοί, καίτοι αὐτοκαλούμεθα ἀγαθὸς φιλάνθρωποι, καταμολύνομεν τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, βεβηλόνομεν τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κιβωτόν, κυλιόντες εἰς τὰ τενάγη τῆς ἀσωτείας καὶ τῆς ἀκολασίας τὸν βόρβορον τοῦ σῶματός μας καὶ τὴν ψυχὴν σύροντες ὡς ῥάκος εἰς τὴν λάσπην.

Ἄν εἴμεθα δίκαιοι, ἂν εἴμεθα λογικοί, πρέπει, ὡς εἴμεθα αὐστηροὶ κατὰ τῶν ἱεροσῦλων ἐκείνων, νὰ εἴμεθα ἐξ ἴσου τοιοῦτοι καὶ ὅταν πρόκειται νὰ ἐκφέρωμεν τὴν καθ' ἡμῶν αὐτῶν ἐτυμηγορίαν.

Ἡ ἀσωτεία, ἡ κραιπλή, ἡ πορνεία, ἡ ἐκθίλνυσις εἶναι αἴσχη, τὰ ὁποῖα προσάπτουσι τὴν βρωμεριώτεραν κηλίδα ἐφ' ἡμᾶς, εἶναι ἱεροσυλῆαι ἀγριώτεραι καὶ μυσαρότεραι πάσης ἄλλης.

Προστατεύομεν τοὺς ναοὺς μας τοὺς χειροποίητους καὶ τὰς εἰκόνας καὶ τὰ ἱερὰ σκεῆτα ὑπὸ ἀνθρώπων ἱστορηθέντα καὶ ἀγίνομεν ἔρμαιον τῶν παθῶν μας τὸν ἀχειροποίητον ναόν, τὸν ὁποῖον τιμᾷ ἡ παρουσία τοῦ θεοῦ Πνεύματος, τῆς ἁγίας ψυχῆς.

Ἄνανήψομεν. Ἡ ἐγκράτεια εἶναι μία ἀπὸ τὰς ὄραιότερας ἀρετάς. Ἐξευγενίζει τὴν ψυχὴν, καθαίρει τὸ σῶμα, ἐνισχύει τὸν χαρακτήρα, προστατεύει τὴν ζωὴν, τιμᾷ τὸν ἄνδρα, μεταρσιώνει τὴν γυναῖκα.

Ἄς εἴμεθα ἐγκρατεῖς εἰς τὰ πάθη μας, ἄς διατηρήσωμεν ἀγνὸν τὸν ναόν τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖον περιφέρομεν. Ἄν δέ ποτε τὸν ἐκηλιδώσαμεν διὰ σφάλματός τινος, ἄς τὸν καθάρωμεν διὰ τῆς μελλούσης ἐγκρατείας καὶ σωφροσύνης.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Βουλευτικαὶ ἐκλογαί. — Ὅτι ἐκ τῶν κορυφαίων μελῶν τοῦ Κομιτάτου καὶ ἄλλοτε ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ταλαὰτ βέης καὶ ὁ Χαλήλ βέης, μεταβάντες εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἐζήτησαν παρὰ τῆς Α. Θ. Π. τὴν σύμπραξιν τοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὰς προσεχέεις βουλευτικὰς ἐκλογάς. Ὡς ἀντάλλαγμα ὑπεσχέθησαν τὴν ἀνάδειξιν 37 Ἑλλήνων βουλευτῶν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ζητοῦσι τὴν συνεργασίαν τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐκλογάς, καθόσον ἔχουσιν ἤδη ἐξηραλισμένην τελείως τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις· ἀλλ' ὡς τεκμήριον τῶν ἀγαθῶν τοῦ Κομιτάτου προαιρέσεων πρὸς τὰς ἄλλας ἐθνότητας καὶ τὰς προθέσεις αὐτοῦ πρὸς συνεργασίαν καὶ συνεννόησιν.

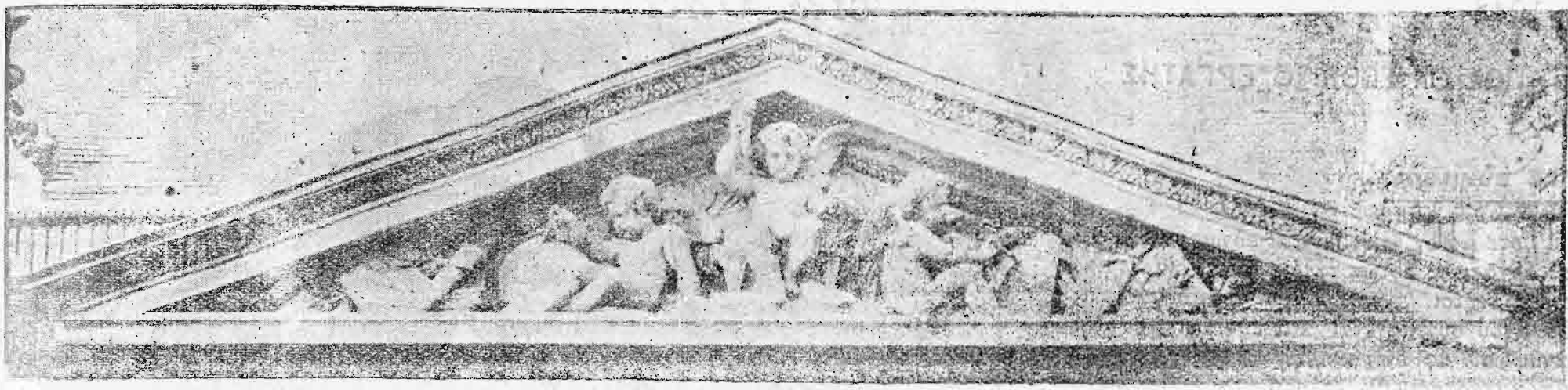
Ἡ Α. Θ. Π., μετὰ προσοχῆς ἀκούσασα ταῦτα, εἶπεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἀμέσως περὶ τῶν προτάσεων τῶν, καὶ ὅτι θὰ ὑποβάλλῃ ταύτας εἰς τὴν κρίσιν τῶν δύο Σωμάτων, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐπραξεν ἤδη.

Τὰ δύο Σώματα ἀπεφώνησαν ὅτι, ὡς μέχρι τοῦδε τὸ Πατριαρχεῖον διετέλεσεν ἀμέτοχον εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς συνδυασμοὺς, εἴτω καὶ νῦν θὰ τηρήσῃ τὴν αὐτὴν οὐδετερότητα καὶ ὅτι θὰ δώσῃ μόνον συμβουλὰς εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς ἐν γένει περὶ τῆς νομίμου καὶ φρονίμου συνεργασίας αὐτῶν μετὰ τῶν μωαμεθανῶν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ὀφίσιτου τῶν δικαιωμάτων τοῦ συνταγματικοῦ πολίτου, ὅτι θὰ ἐπιβλέπῃ τὰ πράγματα ἀπὸ περιωπῆς, καὶ θὰ κατακρίνῃ τὰς τυχόν παρεκτροπὰς καὶ παρανομίας, καταγγέλλον αὐτάς εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν.

Λέγεται ὅτι ἡ μὴ ἀμέσως αὐτῇ ἀποδοχῇ τῆς συνεργασίας τοῦ Πατριαρχείου δυσηρέστησε τοὺς περὶ τὸ Κομιτάτον καὶ ὅτι ἐδήλωσαν ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ συνεννόησεως, ἀμειλίχτως θὰ καταπολεμήσωσι τοὺς Ἑλληνας ὑποψηφίους.

Ἡ παραίτησις τοῦ Αἵρενταλ. — Ἀντιθέτως πρὸς τὰς διαδοθείσας ἀνακριθεῖς εἰδήσεις περὶ ἀποχωρήσεως δῆθεν τοῦ κοινοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρουγγαρίας κόμητος Αἵρενταλ, τὸ καισαροβασιλικὸν «Κορρεσπονδέντς Μπυρῶ» ἐξουσιοδοτήθη νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἂν ἀληθεύῃ ὅτι ὁ κόμητος Αἵρενταλ μετὰ τὴν ἐκ Σεμεργεγ ἐπάνοδόν του παρεκάλεσε τὸν καισαροβασιλέα Φραγκίσκον Ἰωσήφ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῶν καθηκόντων του διὰ λόγους υγείας, ἡ Α. Μ. ἐν τούτοις ἐθεώρησεν, ὅτι δὲν ὄφειλε νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὴν αἴτησίν ταύτην, φρονῶν ὅτι παρατεταμένη ἀνάπαυσις θὰ ἐνισχύσῃ τὴν υγείαν τοῦ κόμητος καὶ θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Ἱταλοτουρκικὸς πόλεμος. — Καὶ κατὰ τὸ διαρρηθῆσαν ἐφθήμερον οὐδὲν ἄξιον ἀναγραφῆς γεγονός ἐσημειώθη, ἐκ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν. Διαδίδεται μόνον ὅτι κατὰ τὴν ἐν Ρώμῃ διάλεξιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας Κίνδερλεν Βαίχτερ καὶ Σάν Τζουλιάνο, ὁ Κίνδερλεν εἶπεν ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι πρόθυμος νὰ μεσολαβήσῃ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ὑπὸ τοῦς ἑξῆς ὅροις: α') Προκαταβολικὴ ἀνανέωσις τῆς Τριπλῆς συμμαχίας· β') Ἀναγνώρισις τῆς ὀνοματικῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τῆς Τριπολίτιδος· γ') Σημαντικὴ ἀποζημίωσις καταβληθησομένη εἰς τὴν Τουρκίαν· δ') Ἡ Ἱταλία θὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐγγυηθῇ τουρκικὸν δάνειον 200 ἑκατομμυρίων φράγκων. Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τῆς Ρώμης βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀνεκοίνωσεν εἰσέτι τὴν ἀπάντησίν της, εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ Η ΕΥΤΥΧΙΑ;

Φρεσκοξυρισμένος, δροσερός, κομποφορεμένος, ως πάντοτε, ο φίλος μου Ρ κατέβαινε σχεδόν βιαστικός τόν Μεγάλον Δρόμον.

Με σταματᾷ καὶ με χαιρετᾷ τότε διέκρινα τὸν ἄσπρον λαιμοδέτην του, τὸ σμόκιν του με ἔν ὠραῖον ἄνθος λεμονιάς εἰς τὴν μπουτουνιέραν κάτω ἀπὸ τὸ ξεκουμβωμένο παλτό του.

— Εἶναι περιττὸν καὶ νὰ μοῦ τὸ πῆς κἄν, γυρίζεις ἀπὸ γάμον...

— Καλὰ τὸ ἐφαντάσθης, ἐπιστρέφω ἀπὸ γάμον, ἀλλ' ὄχι ἀπ' τὸν ἰδικόν μου.

— Νὰ δὰ ἡ ὥρα· αὐτὸ εἶναι μία λεπτομέρεια ποῦ δὲν περιμένα νὰ τὴν ἀκούσω, ἐν τούτοις σοῦ εὐχόμαι...

— Ἄς τ' αὐτὰ καὶ ἔλα μαζί μου, ἔχω ἀνάγκην νὰ φλυαρήσω· δέχεσαι νὰ μ' ἀκούσης;

Καί χωρὶς νὰ περιμένη τὴν ἀπάντησίν μου, μ' ἔσυρε σχεδὸν εἰς τὸ πλαγιὸν καφενεῖον.

Σὲ δύο λεπτὰ εἶχαμε καθίσει εἰς τὰς πολυθρόνας του· δύο ποτηράκια κονιάκ εἶχον στηθῆ ἔμπρὸς μας.

Ὅταν γυρίζῃ κανεὶς ἀπὸ γάμον, ἐσκεπτόμην ὅταν ἐκύτταξα κατὰ πρόσωπον τὸν φίλον μου, ἔχει πάντα εὐχάριστα νὰ εἰπῆ, δι' αὐτὸ με ἀνυπομονησίαν τὸν ἠρώτησα:

— Ἔ, καὶ πῶς τὰ πῆγεν ὁ γάμος; εἶχες κατακτήσεις; ἐχόρευες; σ' ἄρσεν ἡ νύμφη; οἱ προσκεκλημένοι θὰ ἦσαν βέβαια ἐκλεκτοί; ἐδιασκεδάσατε;

— Νὰ ἦξευρες, καὶ μένε, πόσον με σκοτίζουν αὐταὶ αἱ ἐρωτήσεις σου! Κάμεις ὅπως ὅλος ὁ κόσμος, ἐνδιαφέρεσαι μόνον διὰ τὰς apparences καὶ δὲν φροντίζεις νὰ βυθισθῆς καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὰς διὰ νὰ ἴδῃς τὰ δράματα, τὰ ὁποῖα γίνονται, καὶ τὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας καλύπτουν.

— Δὲν σ' ἐπίστευα τόσο τραγικόν νομίζει κανεὶς ὅτι ἐκεῖ ἐδιαβάζετε τὸν Ἰψεν, ἀντὶ νὰ χορεύετε.

— Δὲν εἶμαι ἐγὼ τραγικός, ἀλλὰ σύ, καὶ διατὶ ὄχι μόνον σύ, ἀλλ' ὅλοι, ὅλοι γενικῶς εἰσθε ἐπιπόλαιοι.

— Εὐχαριστῶ γιὰ τὸ κολλιμέντο.

— Τίποτε. Καὶ διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι ἔχω δίκαιον, δὲν ἔχω παρὰ νὰ σοῦ εἰπῶ τὸ ἔξῃς: Ὁ νέος ποῦ ἐστεφανώθηκε πρὸ μιᾶς ὥρας καὶ ἡ κόρη ποῦ παίρνει, εἶναι δύο πολὺ καλλοὶ ἄνθρωποι· ἔχει αὐτὸς τὴν σειράν του

καὶ αὐτὴ ἡ κάποια προῖκα εἶναι νέοι καὶ εἰμποροῦν νὰ βλέπουν τὸν βίον τους πολὺ ρόδινον, μὰ ἔως πότε θὰ τὸν βλέπουν;

— Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν αἰσιοδοξίαν τους καὶ ἀπὸ τὰς περιστάσεις.

— Καὶ ἐδῶ ἀπατᾶσαι. Ἡ αἰσιοδοξία καὶ αἱ περιστάσεις δὲν ἔχουν νὰ κάμουν τίποτε μὲ τὴν εὐτυχίαν καὶ εἶναι ἀπλούστατα συνέπεια ὠρισμένων συνδυασμῶν, εἶναι τὸ γινόμενον ὠρισμένων παραγόντων.

— Δὲν σὲ καταλαμβάνω.

— Θὰ μ' ἐννοήσης ἀρκετά. Ὅταν δύο στοιχεῖα ἐνωθῶσιν εἰς ὠρισμένας δόσεις, θὰ κάμωσι τὸ ἴδιον μῆγμα· ὅταν δύο μέρη ὑδρογόνου καὶ ἐν ὀξυγόνου εὔρεθῶσι μαζὺ θὰ παραγάγωσι μίαν σταγόνα ὕδατος ὅ,τι δηποτε καὶ ἂν συμβῆ, ὁποιαδήποτε ἀντίδρασις καὶ ἂν ἐνεργήσῃ.

— Λοιπὸν;

— Θέλω νὰ εἰπῶ ὅτι ἂν ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη τοῦ σημερινοῦ γάμου ἔχουσιν ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν τὴν εὐτυχίαν, θὰ ζήσωσιν εὐτυχεῖς.

— Καὶ ποῖος σοῦ εἶπε ὅτι δὲν τᾶχουν; Εἶπες ὅτι ὁ νέος ἔχει τὴν σειράν του, ἡ νύμφη τὴν προῖκά της...

— Ἄχ! Ἄχ! Αἰωνίως ὕλισται, αἰωνίως συμφεροντολόγοι. Ὅχι, δὲν πρόκειται περὶ αὐτῶν. Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι συνέπεια τῆς χρηματικῆς εὐπορίας, οὔτε ἡ ἀτυχία ἐμβαίνει εἰς τὰ ζεύγη καὶ τὰ σπίτια μαζὺ μὲ τὴν πτώχειαν. Πρέπει νὰ ὑπάρχουν οἱ ἠθικοὶ παράγοντες· ἀλλ' ἀρὰ γε ὑπάρχουν; Ἄν ὑπάρχουν, σὲ βεβαιῶ, μόνον ἡ τύχη ἐβοήθησε διὰ νὰ συναντηθῶσι· δὲν προηγήθη καμμία μέθοδος, καμμία ἐρευνα, καμμία φροντίς. Ὅταν ὁ νέος εἶδε τὴν κόρην ἐσκέφθηκε «νοστιμούτσικη εἶναι» καὶ ἠρώτησε «πόσα ἔχει;» Ἡ κόρη πάλιν ὅταν τὸν εἶδεν ἐσκέφθη «δὲν εἶναι ἐκεῖνος ποῦ ἐφαντάσθην, μὲ ἔχει καλὴ θέσι» καὶ ἔτσι μὲ μερικὰς ἐπεμβάσεις ἐνὸς μακρονοῦ συγγενοῦς ἢ καμμιάς γειτόνισσας συνθηκολογοῦν καὶ... στεφανόνονται.

Ἐρρόφησε τὸ κονιάκ του καὶ ἔσπευσε νὰ ἐξακολουθήσῃ:

— Εἶσαι ἔμπορος καὶ εἰσεύρεις ὕστερα ἀπὸ πόσας προφυλάξεις, ἐγγυήσεις, συστάσεις, ἐξακριβώσεις τοῦ παρελθόντος ἐλέγονται οἱ ἀντιπρόσωποι, οἱ συνέταιροι, οἱ ἄνθρωποι, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ συναλλάσσεσαι, οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἰμπορεῖς ν' ἀπαλλαγῆς μόλις τοὺς ἴδῃς ὅτι δὲν σοῦ κάμνουν. Διὰ τὴν γυναῖκά σου ὅμως, ἡ ὁποία θὰ σοῦ εἶναι μία παντοτεινὴ συνέταιρος, ἕνας σύντροφος

ἀδιάσπαστος, δημιουργὸς τῶν παιδιῶν σου, δὲν φροντίζεις καὶ πολὺ-πολύ. Ἄρκεϊ «νᾶνε νοστιμούλα», ἀρκεϊ νὰ σοῦ τὴν συστήσουν δυὸ-τρεῖς, ἀρκεϊ «νᾶχη κάτι» καὶ τὸ πᾶν ἐτελείωσεν.

— Ἀλλὰ μήπως τὸ ἴδιο δὲν συμβαίνει καὶ εἰς τὰς γυναῖκας;

— Ἀκριβῶς τὸ ἴδιο. Αἱ περισσότεραι ὄνειρεύονται τὸν γάμον ἀκριβῶς διὰ νὰ πανδρευθῶν, διὰ νὰ κάμουν ὅ,τι ἔκαμεν ἡ συμμαθήτριά τους, ἡ ἐξαδέλφη, ἡ γειτονοπούλα. Εὐρίσκουν κάποιον ποῦ θὰ τὰς συναντήσῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς· ὁ κάποιος αὐτὸς ἂν εἶναι λίγο κομπὸς καὶ ἂν ἔχῃ τὴν σειράν του, εἶναι ὁ ἰδεώδης νυμφίος· τί ἄλλο χρειάζεται; Τὸ παρελθόν, αἱ ἠθικαὶ ἀρχαί, αἱ ἀτομικαὶ ἰδέαι, αἱ οἰκογενειακαὶ παραδόσεις, αὐτὰ ὅλα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἄλλ' αὐτὰ ὅμως ποῦ τώρα περιφρονοῦνται, μίαν ἡμέραν θὰ προβάλλουν ἄγρια γιὰ νὰ ἀπομακρύνουν τὴν εὐτυχίαν, ποῦ ὄνειροπόλησαν...

Δὲν ὠμίλουν, δὲν εἶχον νὰ εἰπῶ τίποτε, τίποτε ν' ἀντιτάξω εἰς τὸν ἀκατάρακτον αὐτὸν τοῦ φίλου μου, τὸν ὀρμητικόν.

— Σήμερον αἴφνης στὸν γάμον αὐτὸν ὑπῆρχον καμμιά πενηνταριά ζεύγη, τὰ ὁποῖα πρῶτην φορὰν ἐγνωρίζοντο· λοιπὸν δὲν θὰ ἀπορήσῃς ἂν σοῦ εἰπῶ ὅτι σ' ἕνα χρόνον ἀπὸ τὰ πενήντα αὐτὰ ζεύγη ποῦ σήμερον ἐχόρευον τῆς κατρίλλιος τὰ περισσότερα θὰ ἔχουν χορεύσει τὸν Ἡσαΐα.

— Ἰ καὶ σοῦ κακοφαινεται;

— Π ὡ μάλιστα. Πολλοὶ καὶ μάλιστα σοῦ ἀποκαταστήσῃ τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου» διότι οἱ γάμοι. Καὶ ἐγὼ τὸν κρούω, ἀλλο ὄγον, διότι γίνονται πολλοί, πολλοὶ ἔτσι στὰ τυφλά, στὰ κουτουροῦ, σ' ἄγριαστα. Γιὰ νὰ ἐπακολουθήσουν κατόπιν ἡ γρίνια, ἡ παραλυσία τῆς οἰκογενείας, ἡ σαπίλα, καὶ τὸ διαζύγιον...

Ἐβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπην τοῦ ἐπανωφορίου του ἕνα κομπὸν σακκουλάκι πομπὸν καὶ μοῦ ἔδωσε νὰ πάρω.

Ἐνῶ δ' ἐκεῖνος ἔπινε τὸ δεύτερον κονιάκ του, μ' ἐρωτοῦσε:

— Καὶ τώρα συμφωνεῖς μαζί μου ὅτι τὴν εὐτυχίαν μας ἡμεῖς τὴν δημιουργοῦμεν καὶ ἡμεῖς πάλιν ὑφαίνομεν τὴν δυστυχίαν μας;

Μὲ τὸ στόμα γεμᾶτο ἀπὸ γλυκὰ δὲν εἰμπόρεσα νὰ τοῦ ἀπαντήσω τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Ἀλλὰ μήπως τώρα εἰμπορῶ;

ΠΩΣ ΘΑ ΞΕΡΩΜΕΝ ΤΟ ΕΡΓΑΤΗΣ

'Η εὐημερία.

Τότε μόνον αἱ κοινωνίαι εὐημεροῦσιν, ὅταν αἱ ἐργατικαὶ αὐτῶν τάξεις εἶναι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία τοῦ ἐργάτου συνεπάγεται καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ ἀνύψωσιν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν οἰκογενειακὴν του ἀποκατάστασιν ἀφ' ἑτέρου.

Πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἐργάτου εἶναι νὰ καταστή αὐτὸς ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας, εἰς τὴν ὁποίαν κάθεται ἢ μᾶλλον νὰ γίνῃ ἰδιοκτήτης οἰκίας, ἢ ὁποία, καλλίτερον ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν μένει, νὰ πληροῖ ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς οἰκονομίας.

Πολλαὶ νομοθεσίαι ἔχουσι προβλέψει ὑπὲρ τοῦ ἐργάτου, ἀλλὰ τελευτερον ὅλων ὁ νόμος ὁ προταθείς εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλὴν πρὸ τριετίας ὑπὸ τοῦ Ribot, γερουσιαστοῦ καὶ μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου ὁ ἐργάτης δύναται, ἀφ' ἧς στιγμῆς θελήσῃ, ν' ἀποκτήσῃ τὸν οἰκισκὸν του, δανειζόμενος τ' ἀναγκαιούτα χρήματα καὶ ἀποπληρόνων αὐτὰ βαθμηδὸν χρεωλυτικῶς μὲ ἐλάχιστον τόκον.

Πῶς γίνεται τὸ χρέος.

Διὰ νὰ δανεισθῇ τις ποσὸν πρὸς οἰκοδομὴν οἰκίσκου μὲ πολὺ μικρὸν τόκον καὶ μὲ προθεσίαν 25 ἐτῶν, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς πολὺ πλούσιος καὶ ἰσχυρὸς κεφαλαιοῦχος, ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ δανείξῃ χωρὶς περιορισμοὺς καὶ καταθλιπτικὸς ὅρους. Πρέπει ἐπίσης ὁ δανειστὴς ν' ἀγαπᾷ τὸν δανειζόμενον διὰ νὰ τῷ παρέχῃ τόσας εὐκολίας.

Ὁ δανειστὴς αὐτὸς εὐρέθη εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ δανειστὴς αὐτὸς εἶναι τὸ Κράτος.

Ναί, κατὰ τὸν νόμον Ribot, τὸ Κράτος ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δανειζομένων 100 δόκιμλα καὶ στρογγυλὰ ἑκατομμύρια φράγκων πρὸς 2 %.

Πρὸς λειτουργίαν τοῦ δανείου τούτου, ἰδρύθησαν ἑταιρίαι κτηματικῶν πιστώσεων, αἵτινες διαχειρίζονται τὸ κυβερνητικὸν τοῦτο χρήμα, προσθέτουσαι εἰς αὐτὸ καὶ ἴδια κεφάλαια.

Αἱ ἑταιρεῖαι αὗται εἶναι ὑπόχρεοι εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ εἰς αὐτὰς οἱ δανειζόμενοι.

Πῶς γίνεται τὸ κτήματις.

Εὐθὺς ὡς ὁ ἐργάτης ἐπιθυμήσῃ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς δουλείας του πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν του, δὲν ἔχει ἢ ν' ἀποταθῇ εἰς τὸ ὑποκατάστημα, τὸ ὁποῖον ἢ κτηματικὴ ἑταιρεία ἔχει εἰς τὴν πόλιν του ἢ εἰς τὸ χωριὸν του καὶ νὰ δηλώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του.

Πρέπει ἕμως νὰ σημειώσωμεν ἐδῶ, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ νόμος εἶναι προστατευτικὸς τῆς ἐργατικῆς καὶ πτωχῆς τάξεως, ἔχει θέσει ἀρκετοὺς περιορισμοὺς διὰ νὰ μὴ ἐπωφελοῦνται τῶν εὐκολιῶν, τὰς ὁποίας παρέχει, καὶ πλούσιοι, ἐπιθυμοῦντες μὲ ὄρους ἀπιστεῦτως ἐλαφροὺς νὰ οἰκοδομήσωσι μέγαρα.

Ὁ ἐργάτης λοιπὸν θὰ δηλώσῃ τὸ σχέδιον τοῦ σπιτιοῦ, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ κτίσῃ, τὰ δωμάτια, τὰ ὁποῖα τοῦ χρειάζονται, καὶ μερι-

Ἡ ἀξία ποτηρίου οἴνου πνεύματος καὶ ἑκάστην πινομένου ἐπὶ 25 ἔτη ἰσοδυναμεῖ μὲ μίαν οἰκίαν.

κὰς λεπτομερείας. Ἐπίσης δὲ θὰ δηλώσῃ πόσας οἰκονομίας ἔχει μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης.

Κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ 1/5 τῶν ὄσων θέλει νὰ δανεισθῇ.

Ἄν λοιπὸν ἔχῃ οἰκονομήσει ἐπὶ παραδείγματι 4,000 γρόσια, δύναται νὰ δανεισθῇ ἐπ' αὐτῶν ἑτέρας 20,000 γρόσια, διὰ τῶν ὁποίων θὰ λυνηθῇ ν' ἀγοράσῃ τὸ γήπεδον καὶ νὰ κτίσῃ τὸ σπιτάκι του. Ἐὰ χρήματα ταῦτα τὰ δανείζεται πρὸς 3-5 % τὸ πολὺ καὶ μὲ διάρκειαν 25 ἐτῶν.

Ἀσφάλεια.

Ἐπειδὴ εἶναι ἕμως τὸν ὁ ἐργάτης νὰ μὴ ζῆσῃ 25 χρόνια, ἀποθάνῃ δὲ πρὸ τοῦ ἀποπληρώσῃ τὸ ὀφειλόμενον καὶ ν' ἀφήσῃ οἰκογενεῖαν ἀνίκανον ν' ἀποτίσῃ τὸ χρέος, ἢ κτηματικὴ ἑταιρεία, λαμβάνουσα 2,000 περίπου γρόσια, ἀσφαλίζει τὴν ζωὴν τοῦ ἐργάτου ἐπὶ μίαν εἰκοσιπενταετίαν. Ὅταν λοιπὸν ἂν ὁ ἐργάτης ἀποθάνῃ, ἔστω καὶ τὴν ἐπαύριον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου, ἢ χήρα του θὰ μείνῃ ἰδιοκτῆτρια τοῦ σπιτιοῦ τῆς χωρὶς νὰ πληρώσῃ ὀβολόν.

Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ χρέους εἶναι πολὺ εὐφυῆς καὶ προστατευτικώτατος.

Τί θὰ πληρώσῃ.

Διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ οἰκοπέδου, διὰ τὸ κτίσιμον τοῦ σπιτιοῦ του, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς του, ξεῦρετε τί θὰ πληρώσῃ ὁ ἐργάτης μηνιαίως ἐπὶ 25 ἔτη;

Ἐν ἀπιστεῦτως μικρὸν ποσόν, πολὺ μικρότερον καὶ τοῦ ἀπλοῦ ἐνοικίου, τὸ ὁποῖον ἐπλήρωνε διὰ τὸ μικρὸ καὶ ἀνθυγιεινὸν σπιτάκι του, τὸ ὁποῖον καὶ μετὰ πάροδον 100 ἀκόμη ἐτῶν δὲν θὰ ἦτο ἰδικόν του.

Θὰ πληρώσῃ κατὰ μέσον ὄρον 65-70 γρόσια τὸν μῆνα, 2,5 περίπου γρόσια τὴν ἡμέραν. Ποῖος ἐργατικὸς ἄνθρωπος δὲν εἰμπορεῖ νὰ δώσῃ τὸ μικρὸν αὐτὸ ποσόν; Φαντασθῆτε ὅτι αὐτὸ ἀντιπροσωπεύει ἕνα πακέτο σιγαρέττα ἢ πέντε ποτηράκια ρακῆς.

Ὀλίγη ἐγκράτεια, μικρὰ θέλησις καὶ ὁ ἐργάτης γίνεται ἰδιοκτήτης, εὐτυχῆς οἰκογενειάρχης, διότι εἶναι βέβαιος ὅτι τὰ παιδιά του δὲν θὰ μείνουν ποτὲ χωρὶς στέγην.

Ἄλλα ὠφελήματα.

Τὸ Κράτος καὶ αἱ κτηματικαὶ αὐταὶ ἑταιρεῖαι δίδουν καὶ ἄλλα ὠφελήματα. Ἀπαλλάσσουν ἐπὶ 12 ἔτη κτηματικοῦ φόρου τοὺς οἰκίσκους καὶ τὰ κτήματα αὐτὰ, τ' ἀσφαλίζουν ἀνεὺ ἰδιαίτερου δικαιώματος κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς, προστατεύει τὸν ἰδιοκτῆτην του ἀπὸ τὸν ἀλκοολισμόν, διότι τῷ ἀπαγορεύουσι νὰ μετατρέψῃ τὸν οἰκίσκον του εἰς καπηλεῖον, τὸν προστατεύει ἐπίσης, διότι κατὰ τὸν νόμον τὸ κτήμα του εἶναι ἀναπαλλοτρίωτον, ἀκατάσχετον, ἀμέριστον. Διότι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸ κτήμα αὐτὸ δύναται νὰ κατασχεθῇ ἢ νὰ μοιρασθῇ μεταξὺ ἀπαιτητῶν ἢ καὶ κληρονόμων. Ἀποτελεῖ μονάδα ἀδιαίρετον.

Τέλος ὁ δανειζόμενος ἐργάτης λαμβάνει ἐν καρπῷ παρὰ τῆς ἑταιρείας, ὅπου εἶναι κατεστρωμένος ὁ λογαριασμὸς του καὶ διὰ τοῦ ὁποίου μῆνα πρὸς μῆνα δύναται νὰ ἐξελέγῃ τὴν διαχείρισιν τῆς ἑταιρείας.

Ἐ' ἀποτελέσματα.

Εἰς τὸ Saint Omer εἰς τὴν ὁδὸν Therenanne εὐρίσκονται τρεῖς οἰκοδομαὶ σχεδὸν ἕμωται. Ἡ πρώτη πρὸς τὰ δεξιὰ ἐνοικιάζεται πρὸς 30 φράγκα μηνιαίως. Αἱ ἄλλαι δύο, κατὰ τι εὐρυχωρότεραι, ἔχουσι καὶ κήπον περίξ των.

Ἡ μία ἐκ τῶν δύο τούτων ἀνήκει εἰς ἓνα εὐνοηθέντα ὑπὸ τοῦ νόμου Ribot. Οὗτος ἦτο ἀπλῶς ἐργάτης εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν βορείων γαλλικῶν σιτη ἀρόμων. Εἶχεν ἐξοικονομήσει 1500 φράγκα, ἠδυσήθη λοιπὸν νὰ δανεισθῆ ἔτι καὶ 4,200 φράγκα, νὰ κτίσῃ ἓνα

Ὁ Ἴταλοτουρκικὸς πόλεμος.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Τουρκοαραβικῶν στρατευμάτων ἐν Τριπολίτιδι Μουσσᾶ-Μεχμέτ μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του. (Ἐσάλη ὑπὸ Δημ. Μελισσοπούλου)

καλὸν, πρέπει σπιτι, πολὺ ἀναπυκτικόν, εὐρύχωρον καὶ ὑγιεινόν.

Ξεῦρετε τώρα τί θὰ πληρώσῃ αὐτὸς μηνιαίως ἐπὶ 25 ἔτη, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ οἰκῆματός του;

Πέτε φράγκα ὀλιγώτερα ἀπὸ τὸν γείτονά του, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπλῶς ἐνοικιαστής ἦτοι μόνον 25 φράγκα.

Ἄλλο παράδειγμα :

Εἰς τὸ Retz, μικρὸν χωρίον τοῦ Βουλωνιαίς, κατοικεῖ εἰς ἀμαξοπηγῶς, ὁ ὁποῖος κατ'ὄλως ν' ἀναθρέψῃ οἰκογένειαν ἐκ τεσσάρων παιδιῶν. Ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ἐπλήρωσεν ἐτησίως 150 φράγκα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του. Μία οἰκία κοντὰ εἰς ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθητο, ἐπωλεῖτο ἀντὶ 1460 φράγκων. Ὁ ἐργάτης δὲν εἶχε παρὰ 50 φράγκα. Ἀπηυθύνθη λοιπὸν εἰς τὴν ἐταιρίαν, ἣ ὁποία τὸν ἐδάνεισε 1000 φράγκα. Συμφώνως δὲ πρὸς τὰ συμβόλαια, τὰ ὁποῖα ἔκαμε, θὰ πληρώσῃ ἐπὶ 10 ἔτη 15 φράγκα ἐτησίως, ὀλιγώτερα τῶν ὅσα ἐπλήρωνε πρὶν, δηλαδὴ 135 περίπου, καὶ θὰ εἶναι ἰδιοκτήτης.

Τὸ συμπέρασμα.

Ἡ εὐημερία δημιουργεῖται. Δὲν εἶναι ἀπλοὺν δῶρον τῆς τύχης. Εὐεργετικοὶ νόμοι τὴν σφυρηλατοῦσι καὶ οἱ φρόνιμοι πολῖται τὴν ἀπολαμβάνουσιν.

Ἡ πτωχὴ κοινωνία μας, ἣ ταλαιπωρομένη, ἔχει ἀνάγκην τῆς προστασίας ταύτης.

Σεῖς, οἱ ὁποῖοι εὐνάσθε, ἐργασθητε ὑπὲρ αὐτῆς. Θὰ τὴν ἀνασύρετε ἀπὸ τὸν κρημνόν, εἰς τὸν ὁποῖον τὴν φέρει τὸ ποτήριον τῆς ρακῆς καὶ ἡ ἀπελπισία. Θὰ τὴν ποδηγετήσετε καλλίτερον ἀπὸ κάθε διδάσκαλον καὶ ἀπὸ κάθε ἱερέα, θὰ γίνετε ὁ μεγαλείτερος εὐεργέτης τῆς, χωρὶς νὰ χάσετε τίποτε!

A.

Ἐξεδόθη :

Διὰ τοὺς γονεῖς καὶ διὰ τὴν νεολαίαν μας
B. Κιολεμένογλου — «Τὰ Ἀφροδίσια νοσήματα»
Εὐρίσκεται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα
καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ :
Διόδωρος Γαλατᾶ Σερραῖ, ἀριθ. 1.
— Τιμὴ γρ. 4 —

Ἐκ τοῦ ἀνεκδότου τῆς ἐργασίας «Λεξικὸν καὶ Γραμματικὴ τῆς Καππαδοκικῆς διαλέκτου» (ἐν ᾧ προσετέθησαν ἡθῆ, ἔθιμα καὶ παιδιαὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀπαρallάκτως ἐκεῖ τηρούμεναι, ἐθνολογία, πνευματικὴ κίνησις, βίος τῶν Ἀνατολιτῶν, ἱστορικὴ ἀποψις κλπ.), ὁ γνωστὸς Μικρασιατῆς δικηγόρος κ. Ν. Κεχαγιόπουλος μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω περιγραφὴν. Σημειωτέον ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σύγγραμμα ἐβραβεύθη ἐσχάτως ἐν τῷ Διαγωνισμῷ τῆς ἐν Ἀθήναις Γλωσσικῆς Ἑταιρίας. Ἐλπίζομεν ἀκραδάντως ὅτι τὰ φιλότιμα τῆς Ἀνατολῆς τέκνα ἐκθύμως θὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἐκδοσὶν ταύτην, ἐξ ἧς ὁ φιλόπρονος συγγραφεὺς οὐδεμίαν ἐξαορτᾶ ὑλικὴν ὠφέλειαν.

ΚΑΤΑΦΥΓΙΑ

Ἐπιτοπίως καταφύγια καλοῦνται τὰ ἐν μονολίθοις λελαξευμένα ὑπόγεια, τὰ ὁποῖα, εὐρισκόμενα σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ χωρία, ἐχρησίμευσον ὡς καταφύγιον τῶν Ἑλληνοθωμανῶν ἐν ταῖς χαλεπαῖς ἐκεῖναις ἡμέραις.

Ἡ εἰσοδος τῶν σπηλαίων τούτων, ὕψους ἐνὸς μέτρου καὶ πλάτους ἡμίσεως, ἐκτείνεται ἐλικοειδῶς μέχρι 10 μέτρων ὅθεν ὁ εἰσερχόμενος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κίπητῃ κατ' ἐπὶ τὸ διάστημα τοῦτο. Εἰς τὸ τέρμα τῆς εἰσοδοῦ ὑπάρχει μεγάλη μυλόπετρα, ἣ ὁποία, περιστρεφομένη, φράσσει τὴν εἰσοδὸν. Ἐκεῖ ὑπάρχει μικρὰ πλατεῖα 10 τετραγωνικῶν μέτρων. Ἐπειτα ἀρχεται δευτέρα στενὴ εἰσοδος ὡς ἡ πρώτη καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς δευτέρα μυλόπετρα, τῆσιν τινά ὡς διπλοῦν τεῖχος. Τέλος ἀρχεται ἀγάνης χώρος μὲ διαφόρους διευθύνσεις, ὅπως ὁ Λαβύρινθος τῆς Κρήτης.

Τὰ καταφύγια αὐτὰ περιλαμβάνουν πολλὰς χιλιάδας ἀνθρώπων.

Τινὰ συγκοινωνοῦν καὶ μετὰ φρεάτων ἄλλα ἔχουν ἐντὸς πηγῆν. Τὸ ἐν Ἀραβανῶν ἔχει ἀμφότερα συγκοινωνεῖ μὲ φρεᾶρ, ἔχει καὶ πηγῆν, ἣ ὁποία, ἀγίασμα τοῦ ἀγίου Νικολάου κληθεῖσα, ἀφιερῶθη καὶ τὸ καταφύγιον εἰς τὸν ἅγ. Νικόλαον.

Αἱ δύο ἄνω μυλόπετραι ἔχουν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς εἰσοδος ὡς ἡ πρώτη καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς δευτέρα μυλόπετρα, τῆσιν τινά ὡς διπλοῦν τεῖχος. Τέλος ἀρχεται ἀγάνης χώρος μὲ διαφόρους διευθύνσεις, ὅπως ὁ Λαβύρινθος τῆς Κρήτης.

Τὰ καταφύγια αὐτὰ περιλαμβάνουν πολλὰς χιλιάδας ἀνθρώπων. Τινὰ συγκοινωνοῦν καὶ μετὰ φρεάτων ἄλλα ἔχουν ἐντὸς πηγῆν. Τὸ ἐν Ἀραβανῶν ἔχει ἀμφότερα συγκοινωνεῖ μὲ φρεᾶρ, ἔχει καὶ πηγῆν, ἣ ὁποία, ἀγίασμα τοῦ ἀγίου Νικολάου κληθεῖσα, ἀφιερῶθη καὶ τὸ καταφύγιον εἰς τὸν ἅγ. Νικόλαον.

Αἱ δύο ἄνω μυλόπετραι ἔχουν εἰς τὸ τέλος αὐτῆς εἰσοδος ὡς ἡ πρώτη καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς δευτέρα μυλόπετρα, τῆσιν τινά ὡς διπλοῦν τεῖχος. Τέλος ἀρχεται ἀγάνης χώρος μὲ διαφόρους διευθύνσεις, ὅπως ὁ Λαβύρινθος τῆς Κρήτης.

εὐρεῖαν κλίμακα τὸ λαθρεμπόριον τοῦ καπνοῦ, ἀλλὰ καὶ οὐδένα ἐπιδρομέα ληστήν, κακοποιὸν ἐφοβοῦντο.

Τὸ δὲ θράσος τῶν μέχρι τοιοῦτου εἶχε φθῆσει βαθμοῦ, ὅστε οὐδένα κυβερνητικὸν φόρον ἐπλήρωνον.

Ἄμα ἔβλεπον βίαν, ἐπίθεσιν, ἀμέσως προσέφευγον εἰς τὰ καταφύγια καὶ ἐκεῖθεν ἠμύνοντο ἀποτελεσματικῶς.

Ἐνίοτε μάλιστα ἀπέστελλον τὰς συζύγους τῶν, τὰς ἄλλας Ἀμαζόνας, ὡς ἐμπροσθοφυλακὴν, αὐταὶ δὲ διὰ ξύλων καὶ ροπαλῶν ἐπετίθεντο κατὰ τῶν ἐπιδρομέων.

Τώρα τὰ καταφύγια εἶναι εὐτυχῶς ἄχρηστα (ἂν καὶ τινες κατὰ τὰς ταραχὰς τῶν Ἀδάνων κατέφυγον, φοβούμενοι καὶ ἐκεῖ σφαγᾶς). ἐπὶ δὲ τῆς εἰσοδοῦ τῶν ἡ ἀράχνη ἡσυχῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ὑφαίνει τὸν φυσικὸν καὶ ἀριστοτεχνικὸν ἱστόν τῆς.

Δρ Ν. ΚΕΧΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
δικηγόρος.

Ληγούσης

μετὰ τινὰς ἡμέρας τῆς τρίτης ἑξαμηνίας τοῦ «'Απ' Ὀλα», παρακαλοῦνται οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐπιθεωρήσεως, οἱ ἔχοντες ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς, ὅπως σπεύσωσι καὶ κανονίσωσιν αὐτοὺς, τὸ ταχύτερον.

Ἐπίσης δηλοῦμεν, ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ συνεχίσωσι τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὀφείλουσι πρὸ τῆς λήξεως τῆς τρίτης ἑξαμηνίας (11 Φεβρουαρίου 1912) ν' ἀνανεώσωσιν αὐτήν, ἀποστέλλοντες τὸ ἰσότιμον. Διότι εἰς οὐδένα ἀνεξαιρέτως θὰ σταλῆ τὸ φύλλον ἄνευ προπληρωμῆς τοῦ τιμήματος κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς δ' ἑξαμηνίας.

Παρακαλοῦμεν νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει τῶν καὶ οἱ κατὰ τόπους ἀντιπρόσωποι μας, ὅτι δέον ἐγκρίτως νὰ πληροφορήσωσιν ἡμᾶς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα θέλουσι νὰ λαμβάνωσι, προπληρόντες τὸ τίμημα.

Αἱ μεταρρυθμίσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἐφαρμόσωμεν ἀπὸ τῆς δ' ἑξαμηνίας, καὶ αἱ θυσίαι, εἰς τὰς ὁποίας θὰ υποβληθῶμεν, μᾶς ἐξαναγκάζουσι νὰ λάβωμεν τὸ μέτρον τοῦτο. Εἶναι, ἄλλως τε, γνωστὸν ὅτι αἱ καθυστερήσεις τῶν πληρωμῶν ἐπιφέρουσι μεγάλ' κωλύματα εἰς τὴν διαχείρισιν ἐκδόσεως περὶ ὀδαπάνων, ὡς ἢ τοῦ «'Απ' Ὀλα».

ΣΚΗΝΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ

Χθές εξήλθα διά να επισκεφθώ κάποιον γνωστόν μου. Έξω τὸ κρῦο ἐξοικίωσα. Τὴν γῆν διέσχισον εἰς διαφόρους διευθύνσεις παγωμένα νερά, ἐπὶ τῶν ὁποίων καμμιὰ προνοητικὴ χεὶρ δὲν ἔροισεν ὀλίγην στάκην καὶ ἦτο κανεὶς ἠναγκασμένος νὰ μεταβληθῆ εἰς ἀκούσιον σχοινοβάτην διὰ νὰ κρατῆ ἰσορροπίαν. Ἐμπρὸς μου ἕνας ἄνθρωπος ἐβάδιζε βιαστικὰ καὶ ἐσφύριζεν ἀπολαυστικά, ἀψηφῶν κρῦον καὶ γλύστραν. Δὲν ἐπρόφθασα νὰ τὸν θαυμάσω ὅτε τὸν εἶδα νὰ κάμῃ μίαν ἀπότομον κίνησιν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐξηπλώθη κάτω φαρδύς-πλατύς. Ἀμέσως ὁμοῦ ἐτινάχθη καὶ ἐσηκώθη· ἔπειτα ἔροισεν ἐν βλέμμα ἀπάτου ὁργῆς πρὸς τὸ παγωμένο νερό, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγλύστρισεν, ἐνῶ τὰ χεῖλη του ἐκινήθησαν τίς οἶδε ποίαν ὑβριν ἐκφέροντα καὶ ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του σιωπηλὰ χωρὶς νὰ ἐκφέρῃ οὔτε ἕνα σύριγμα. Ὁ ἄνθρωπος εἶχε χάσει τὸ κέφι του τελείως. Ἐντὸς ὀλίγου εὐρισκόμην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γνωστοῦ μου. Τὸ ἄλλο εὐθύμον πρόσωπόν του μὲ ἐδέχθη μὲ ἀστοσιὰ ; ὁργῆς εἰς τὸ βλέμμα. Ὡ! διάβολε! Ἀρὰ γε ποία δυστυχία ἐνέσκηπεν ὑπὸ τὴν εὐτυχὴν στέγην του ;

— Τί ἔχεις ; τὸν ἠρώτησα.

— Τὸ κατηραμένο κολλάρο εἶναι ἀδύνατον σήμερα νὰ κουμπώσῃ.

— Ὅποια δυστυχία! Εἶσαι ἀξιολύπητος, φίλε μου.

Δὲν ἠννόησε τὴν εἰρωνείαν, μάλιστα τὸν ἐξηρέθησε περισσότερο. Καὶ ἀρπάσας τὰ δύο ἄκρα τοῦ ἀτιθάσσου κολλάρου τὰ συνήνωσε μὲ τόσην μανίαν, ὥστε τὸ πρόσωπόν του κατακοκκίνησε.

— Μὰ θὰ πνιγῆς, χριστιανέ μου. Δοκίμασε ἕνα ἄλλο, τοῦ εἶπα ἐπεμβαίνων.

— Ἄλλο; μοὶ ἀπήντησεν ἀφρίζων ἀπὸ θυμόν. Ὅλα τὰ ἐδούλωσα, ὅλα τὰ κατηραμένα εἶναι ἐξοικίωτα καὶ ἀξιομνηστέα.

Ἡ κατὰστασις αὐτῆς μ' ἐλύπησε καὶ τὸν ἐπλησίασα διὰ νὰ δοκιμάσω νὰ λύσω τὸ μυστήριον.

— Τί ἀριθμὸν φορεῖς ;

— 39.

— Ἄμ' βέβαια καὶ δὲν θὰ κουμπώνουν, φίλατε, ὅταν ὁ ἀριθμὸς των εἶναι 38.

— Πωῶς ; !

— Νά, διέ.

Ἦρπασε τὸ κολλάρον καὶ εἶδε τὸν ἀριθμὸν· ἔπειτα εἶδε καὶ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ἔπεσεν ἐξηντλημένος ἐπὶ μιᾷ καθέκλας.

Κατόπιν συνομιλίας μας περὶ τινος ὑποθέσεως τὸν ἀπεχαιρέτησα, ἐνῶ πρὸ ἐμοῦ ἀκόμη τὴν εἰκόνα αὐτὴν τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγωϊσμοῦ ζωηρῶς εἶχον. Μάλιστα ἐγωϊσμοῦ. Διότι ὁ φίλος μου αὐτὸς κατ' οὐδένα λόγον θὰ παρεδέχτο, ἐὰν δὲν τοῦ τὸ ἐδείκνυον, ὅτι ὁ ἴδιος ἐσφαλε καὶ ὄχι τὸ δυστυχισμένο κολλάρο, τὸ ἄψυχον αὐτὸ πράγμα. Καὶ ὁμοῦ εἰς τὴν ὁργὴν αὐτὴν, τὴν ὁποίαν μᾶς δίδει ὁ ἐγωϊσμός, ποῦ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡμεῖς πταίομεν ; Θεὸς φυλάξοι. Ἐπταεὶς τὸ κολλάρο καὶ ὄχι ἡ ἀπροσεξία μας, ἡ ὁποία δὲν μᾶς ἄφησε νὰ ἴδωμεν τὸν ἀριθμὸν του. Τὸ ἴδιον ἔπαθε καὶ ὁ γλιστρίσας ἐπὶ τοῦ πάγου. Ὁργίσθη κατὰ τοῦ ἀσφύου νεροῦ, ἴσως καὶ τὸ ὑβρίσεν, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ θυμώσῃ μὲ τὸν ἑαυτὸν του καὶ μὲ τὴν ἀκαιρον ἐπίδειξιν τῆς σχοινοβατικῆς του δεινότητος. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτοὶ οἱ δύο. Ἡ μεγαλειότης μερῶν τῶν ἀνθρώπων, ἂν ὄχι ὅλος ὁ κόσμος, τοῖς ὁμοιάζει. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἴδιοι εἴμεθα. Ὅλοι ὁργιζόμεθα ὅταν τὰ ἄνηγα ἀντικείμενα, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐρχόμεθα εἰς συγχρωτισμόν, δὲν ἱκανοποιήσουν τὰς προσδοκίας μας. Καὶ δὲν εἶναι τὸ κολλάρο καὶ τὸ παγωμένο νερό ποῦ μᾶς ἐκνευρίζουν, ἀλλ' ὅλα τὰ μικροπράγματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Θέλομεν ν' ἀνάψωμεν τὴν θεομιάστραν, ἀλλὰ δὲν τὴν κατορθώνομεν. Πταίουν τὰ ξύλα ; Ὁχι βέβαια. Πταίει ἡ ἀδεξιότης μας. Ὁργιζόμεθα ὁμοῦ κατὰ τῆς θεομιάστρας. Θέλομεν νὰ γραψῶμεν κάτι, ἀλλὰ ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους ἀναμένομεν τὴν ἐμπνευσιν. Καὶ ὅταν δὲν κατορθώσωμεν οὔτε μίαν γραμμὴν νὰ χαράξωμεν, τότε σπάνωμεν τὴν δυστυχισμένην πένναν, ὁπότε θὰ ἦτο λογικώτερον νὰ σπάνωμεν τὸ κεφάλι. Ὁ ἐγωϊσμός μας ὁμοῦ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ σκεφθῶμεν ὅτι ἡμεῖς πταίομεν. Ὅπου καὶ ἂν στραφῆ κανεὶς θὰ ἴδῃ τοιοῦτους ἐγωϊσμούς.

Κάποιαν ἡμέραν ἐβλεπα ἕνα μικρὸν πῶς ἀράδιαζε τοὺς στρατιώτας του. Εἰς ὁμοῦ ἀρειμάνιος πολεμιστῆς ἠρνεῖτο νὰ σταθῆ ὀρθὸς ἐπὶ τοῦ πεδίου . . . τῆς τραπέζης καὶ πάντοτε ἐπιπτεν. Ὁ μικρὸς στρατηγὸς εἰς κάθε πτώσιν τὸν ἀνεσήκωνεν, ἀλλ' ὁ πολεμιστῆς ἐπιπτεν, ἀφοῦ τὸ μολυβένιο πόδι του εἶχε στραβώσει καὶ ὁ μικρὸς ἐπὶ τέλους τὸν ἔροισε μακρὰν μὲ θυμόν. Αὐτὰ κάμνει ὁ μικρὸς, ἡμεῖς ὁμοῦ οἱ μεγάλοι, τῶν ὁποίων τὸ μυαλὸ ἔχει ἀρκούντως ὀρμιάσει, μήπως κάμνομεν φρονιμώτερον ; Σὰς ἐτυχέ ποτε, ὦ ἄσχημον φύλον, νὰ ἀρνηθῆ ὁ λαίμοδετης σας νὰ ἐκτελέσῃ τὴν καθημερινὴν του ὑπηρεσίαν καὶ νὰ μὴ σας εἶναι δυνατόν νὰ τὸν δέσητε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας ; Τότε σκάνετε ἀπὸ θυμόν, χωρὶς νὰ σκεφθῆτε ὅτι δὲν πταίει ὁ λαίμοδετης, ἀλλὰ οἱ δέκα σας δάκτυλοι. Πόσον θὰ ἦτο λογικώτερον ἀντὶ νὰ ὁργιζώμεθα εἰς τοιαύτας περιστάσεις, νὰ στρέφωμεν καὶ τοὺς δέκα δακτύλους πρὸς τὸ προσώπιόν μας ! Καὶ ὁμοῦ

ὁ ἐγωϊσμός μας συμβουλεύει ὅτι θὰ ἦτο καλύτερον νὰ κομματιάσωμεν τὸν πταίστην λαίμοδετην. Καὶ αὐτὸς ὁ ἐγωϊσμός μας συνοδεύει παντοῦ καὶ πάντοτε ὡς κακὴ σκιά, καταντᾷ ὁ κακὸς μας δαίμων, ὁ πιστὸς μας δορυφόρος, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶμεν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο. Καὶ διὰ νὰ τελειώσωμεν, θὰ σὰς εἶπω ὅτι γνωρίζω μίαν δεσποινίδα ἀνεγνωρισμένης . . . ἀσχημῆς, ποῦ ὅταν ἡ χεὶρ τῆς ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ ποθητοῦ γυμφίου εἰς δέκα καὶ πέντε ἡμέρας ἔσπασε διπλασίως τόσους καθρέπτας ὅσας ἔχει τὸ διάστημα τοῦτο ἡμέρας. Καὶ μετὰ τὴν ἐκατόμβην αὐτὴν τῶν δυστυχισμένων καθρεπτῶν, ἀμφιβάλλω ἐὰν ἐπέισθη ὅτι δὲν πταίουν αὐτοὶ οἱ φιλαλήθεις, ἀλλὰ ἡ φάτσα τῆς καὶ ἡ φιλαργυρία τῆς Ἀφροδίτης.

Ὡ! Ὁ ἐγωϊσμός βασιλεύει πέρα-πέρα πρὸ τὸν ἥλιον.

ΝΙΚΟΣ Ν. ΟΥΛΗΣ

Ο ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

Σὲ μιὰ κόψη ξαρωμένος κάθημαι καὶ συλλογιόμην, χύνω δάκρυ' ὁ καυμένος καὶ κατάκαρδα λυποῦμαι. Ἐχω τὴν καρδιά θλιμμένη, εἶμαι καταπιεσμένος ἐπειδὴ στὸ νοῦ μου μένει ὁ καιρὸς ὁ περασμένος. Βλέπω ἄπονα τὸ χιόνι ὁ Βορρῆς νὰ τὸ σκορπίζῃ, τὸ ρυάκι νὰ παγῶνῃ καὶ μὲ πάγους νὰ γεμίζῃ. Ἄχ! κακόμοιρος ἐγώ. Βλέπω μόνον μανιτάρια, τὴ γῆ ἄσπρη σὰν αὐγὸ, χωρὶς χλόη καὶ βλαστάρια, χωρὶς λούλουδα καὶ φύλλα, μαργαρίτες, κρίνα, ἴα, οὔτε ρόδα, οὔτε μήλα, ὅλο κρούσταλλα καὶ κρῦσ. Πέταξαν τὰ χελιδόνια, ἡ χαρὰ κ' ἡ εὐθυμία, δὲν ἀκούω πλεῖα τ' ἀηδόνια καὶ μοῦ φλέγει τ' ἡ καρδιά. Σ' ὅλα νεκρικὴ σιγὴ καὶ βαθειὰ μελαγχολία, βλέπω κόλασι σωστή! σκοτεινὰ καὶ ἐρημιά. Δένδρα μου χαριτωμένα, ποῦ 'σθε στὴ Φύσιν καμάρι, ἄχ! σὰς βλέπω μαραμένα, χάσατε τὴν πρώτην χάριν. Καὶ σεῖς, ὦ βουνά καὶ κάμποι, μαῦρο σκότος σὰς

[σκιάζει,

ἥλιος περὶ γὰρ σὰς δὲν λάμπει κ' ἡ μορφὴ σας μὲ [τρομάζει.

Ἦλιε καὶ σὺ Φεγγάρι καὶ Ἄστρα, δὲν φεγγαβολεῖτε μὲ τὴν πρώτην σας τὴν χάριν, πένθους ἔνδυμα φορεῖτε. Ὁ καιρὸς, ὁ μέγας ψεύστης, ὁ καρδιά μου ματωμένη, εἶναι τῆς ζωῆς μας κλέπτης, 'κεῖνος σ' ἔχει φλο

[γισμένη.

Φεύγει πάντοτε κ' ἀλλάζει καὶ πᾶν ὅ,τι ἀγαποῦμε μ' ἀπονιά μᾶς τὸ ἀρραίζει χωρὶς κἂν νὰ τὸ χαροῦμε !

ΗΛ. Β. ΜΠΑΜΠΗΣ

J'échange t. p. différents

CONST. CONSTANTINOFF

Trebizo de (Turquie)

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΜΑΣ

Ο Κ. ΠΑΝ. Ν. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥΣ

Μεῖνιδιαιτέραν χαρὰν ἠκούσαμεν εὐρύτατα κίλοφοροῦσαν καὶ τῆς γενικῆς τυγχάνουσαν ἐπιδοκίμασίας τὴν γνώμην, ὅπως ἐκλεγῆ βουλευτῆς ὁ διευθυντῆς τῆς «Πατρίδος» καὶ ἀγαπητὸς μας συνάδελφος κ. Π. Ν. Κεσίσογλους.

Ὁ κ. Κεσίσογλους εἶναι εἷς ἐκ τῶν τὰ μάλιστα καταλλήλων διὰ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

Ἀποφοιτήσας ἐκ τῆς Μεγ. τοῦ Γένους Σχολῆς, ἤκουσεν ἐπὶ τριετίαν μαθήματα ἐν τῇ ἐνταῦθα Αὐτοκρ. Νομικῇ Σχολῇ, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐξέμαθε τὴν τουρκικὴν κάλλιστα, συνειπλήρωσε δὲ τὰς νομικὰς τοῦ σπουδᾶς ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἐκεῖθεν ἐπανελθὼν εἰς τὴν πόλιν μας, ἐξήσκησεν ἐπὶ ἑπταετίαν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐνώπιον τῶν Πατριαρχικῶν καὶ ἰδίᾳ ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων.

Αἰσθανόμενος ὅμως ἀκατανίκητον κλίσειν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ζῆσιν εἰς τὴν πνιγρὰν ἀτμόσφαιραν τῆς Χαμητικῆς ἀπολυταρχίας, ἀπῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου, ἐγκαταλείψας τὸ δικηγορικὸν πᾶγγελμα, ἀφοσιώθη ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ δημοσιογραφικόν, ἐργασθεὶς ἐπὶ ἑξαετίαν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν «Ἐμπρός», κατὰ δὲ τὸ τελευταῖον πρὸ τοῦ Συντάγματος ἔτος ἐξέδιδεν ἴδιον φύλλον, τὴν ἐβδομαδιαίαν «Βυζαντινὴν Ἐπιθεώρησιν», καταλαβοῦσαν τὴν πρώτην γραμμὴν μεταξὺ τῶν ἐβδομαδιαίων Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸ Σύνταγμα ὁ κ. Κεσίσογλους ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γενέτειράν του Κων/πολιν καὶ μετὰ τοῦ ἀοιδίμου ἀδελφοῦ του Ὀδυσσεῶς ἰδρυσεν τὴν «Πατρίδα».

Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν τί ἐστὶ «Πατρίς» ὅλοι τὴν γνωρίζουν.

Εἶναι τὸ ἑλληνικὸν ἐκεῖνο φύλλον τῆς Ὀθωμανικῆς πρωτευούσης, τὸ ὁποῖον λέγει τὰς ἀληθείας τὸσον δριμείας, τὸσον καυστικὰς, ὥστε ὁ διευθυντῆς του ὀκτώκις μὲν ἤχθη πρὸ τοῦ Στρατοδικείου, τρίς δὲ ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων τοῦ Πέραν.

Ἄλλ' αἱ δίκαι αὐταὶ οὐδόλως ἐμείωσαν τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πατρίδος», μετὰ τὴν ἔμφυτον δὲ εὐφυίαν του, τὴν καλλίστην γνώσιν τῆς τουρκικῆς, τὴν ἀπαράμιλλον ἐγγλωττίαν καὶ πρὸ παντὸς τὸ θάρρος του, κατώρθωσε πάντοτε ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων νὰ καθιστᾷ σεβαστὰ τὰ δικαιώματά του, ὡς τε συνταγματικοῦ πολίτου καὶ ὡς δημοσιογράφου, μίαν μόνην φορὰν τιμωρηθεὶς δι' 25λίρου προστίμου, διὰ τὸ ὅποιον ὅμως, ὡς μὴ ἔχων νὰ πληρώσῃ, μίαν ἐσπέραν Σαββάτου ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακάς, εἰς τὰς ὁποίας ἔμεινεν ἐπὶ 24 ὥρας.

Εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρας μνείας πρὸ παντὸς ἡ θαυμασία ἀγόρευσις του ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς κατηγορίας δι' ἄρθεον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπετίθητο κατὰ τοῦ Στρατοδικείου πασᾶ καὶ τοῦ Στρατοδικείου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ταύτης ὑπῆρξε περιλαμπρὸν, προκαλέσαν τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν φιλογένειαν τοῦ διαπρεποῦς συναδέλφου μας.

Ἀξία ἐπίσης ἰδιαιτέρας ὅλων μνείας εἶναι καὶ ἡ διαγωγή, τὴν ὁποίαν ἐτήρησε πέρυσι κατὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τοῦ Φαναρίου.

Μόνος αὐτὸς ὠδηγούμενος εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Στρατοδικείου ἔχαιρε, διότι, ὡς ἀστεϊζόμενος ἔλεγε, θὰ τῷ ἐδίδοτο εὐκαιρία νὰ ἀναπαυθῆ ὀλίγον ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ δημοσιογραφικοῦ του ἐπαγγέλματος.

Δι' ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἄπορον, πῶς τὸ ἑλληνικὸν κοινόν, ἐκτιμῶν τὰς ἀρετὰς τοῦ σθεναροῦ τούτου ὑπερασπιστοῦ τῶν ἐθνικῶν δικαίων καὶ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πατρίδος».

Ἡμεῖς συγγαίρομεν τὸν ἐθνικὸν ὑποψήφιον διὰ τὴν ἠθικὴν ἐπὶ τέλος ἐπιβρόβεισιν τῶν μεγάλων ἀγώνων του καὶ ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν νὰ τὸν ἴδωμεν βουλευτὴν κατὰ τὴν δευτέραν περίωδον τῆς Ὀθωμανικῆς Βουλῆς, διότι ἔχομεν τὴν κεκοίθησιν ὅτι, ἂν ὡς δημοσιογράφος εἶχε τὸσον θάρρος, ὡς βουλευτῆς, ἔχων καὶ τὴν βουλευτικὴν ἀσυλίαν, θ' ἀναδειχθῆ ἀκαταμάχητος.

Εἰς προσεχῆς φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα του.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ ἀπλοποίησις τῆς ζωῆς.

Ἡ γυνὴ ποῦ ἀπλοποιεῖ τὴν ζωὴν της, γράφει Γαλλὶς κοινωνιολόγος, ἔχει ὡς ἀρχὴν της ὅτι «κάθε εὐτυχία ἀγοράζεται» καὶ ὅτι ἡ θλιβερὰ στιγμή ἔρχεται ἀργὰ ἢ γρήγορα. Εἶναι λοιπὸν ἐτοίμη εἰς ὅλας τὰς ἐναντιότητες τῆς φύσεως, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι θὰ τὰς ἀπαντήσῃ δύο ἢ τρεῖς φορὰς τὸ ἔτος καὶ ἴσως πλειότερας. Ἡ ἀσθένεια ἔρχεται; θὰ τὴν νικήσῃ. Αἱ ἐναντιότητες προβάλλουσι; θὰ τὰς ὑπερπηδήσῃ. Αὕτη θὰ δέχεται τὰς ἀτυχίας ὄχι διὰ νὰ δογίξεται κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνθαρρύνεται καὶ διὰ ν' ἀπολαμβάνῃ πλείοτερον τὸν ἥλιον, ὅστις κρύπτεται ὀπισθεν τῶν νεφῶν καὶ τὰ διαπερᾷ ἐνίοτε.

Ὡ! πόσον εἶναι προσφιλεῖς αἱ εὐτυχεῖς ἡμέραι, τὰς ὁποίας δυνάμεθα ν' ἀπολαύσωμεν!

Ἄς ἀπλοποιήσωμεν τὴν ζωὴν μας, ἄς τὴν κρίνωμεν ὅπως εἶναι καὶ ὄχι ὅπως τὴν ἐκτιμῶμεν καὶ τότε θὰ ζήσωμεν περισσότερο ἰκανοποιημένοι καὶ πολὺ-πολὺ εὐτεχεῖς.

ΙΑΝΘΗ

Οἱ τρόποι τοῦ φέρεσθαι.

Ἡ συνάδελφος κυρία Ζωή, εἰς προηγουμένα φύλλα ἀνέπτυξε τοὺς τρόπους τοῦ φέρεσθαι καὶ θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν συμπληρώσω, ἀντιγράφουσα ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ βιβλίου ἀπὸ τὸ Μαρόκον μερικὰς συμβουλὰς, τὰς ὁποίας οἱ καλοανατεθραμμένοι ἰθαγενεῖς τοῦ Μαρόκου πρέπει νὰ εἰξεύρουν:

— Μὴ σκουπίζῃς τὴν κάμαρά σου τὴν νύκτα.

— Μὴ σβύνης τὸ φῶς μετὰ τὸ στόμα σου.

— Μὴ βάζῃς τὴν περισκελίδα σου ὄρθιος.

— Μὴ πετᾷς τὰς φθειράς σου ζωντανὰς εἰς τὸν παρακαθήμενον.

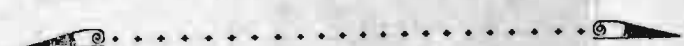
— Ἄν σ' ἀπατήσῃ ἡ γυναῖκά σου, μὴ τὴν καταγγείλῃς εἰς τὸν καθὴν πνίξέ τιν.

Σὰς ἀρέσουν αἱ συμβουλαι αὐταί;

ΦΙΛΟΜΗΛΑ

Sauvedent

Ἀνταλλαγὴ Δελταρίων παντὸς εἴδους t—e—v. Ἀνταλλαγὴ Γραμματοσῆμων ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου Vyeat et Tellier 1911.

Κ. Ν. ΚΑΖΑΖΙΣ
Pétra Métélin—Turquie.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΘΡΟΝΟΥ ΔΙΑ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ

Γεγονὸς ἀξιοσημείωτον τόσον ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως, ὅσον καὶ ἐνδεικτικὸν τῶν φιλικῶν μεταξὺ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος σχέσεων ἐπετελέσθη. Ὁ διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντῖνος, μεταβαίνων εἰς Σόφιαν, ἵνα ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν σεπτὸν Αὐτοῦ πατέρα εἰς τὰς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Βουλγαρίας τελουμένας ἐορτὰς ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ διαδόχου Βόριδος, διήλθε διὰ τῆς πόλεως τοῦ Κωνσταντίνου διὰ **πρώτην ἤδη φοράν**, παραμείνας ἐν αὐτῇ ἐπὶ τρεῖς ὥρας.

Ἐπιβαίνων τοῦ ρουμανικοῦ «Αὐτοκράτωρ Τραϊάνος», συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπαπιστοῦ αὐτοῦ κ. Λεβίδου, ἀφίκετο τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης εἰς τὸν λιμένα, ὁπόθεν δι' ἀτμακάτου ἐπεραιώθη εἰς Σιρκετζῆ, καὶ ἐκεῖθεν δι' ἀμαξίας εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν.

Κόσμος πολὺς ἐπευφήμησε τὸν ἡγεμονίδην.

Ἀπὸ μέρους τοῦ Ἄνακτος ἐχαιρέτισε τὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον ὁ ἀΐθαλαμηπόλος τῶν Ἄνακτόρων.

Ἀπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμαξίας ὁ διάδο-

χος ἐχαιρέτισε τὸν ἐπευφημοῦντα αὐτὸν λαόν, μέχρις οὗ ἡ ἀμαξοστοιχία ἐξεκίνησε.

Τὴν Πέμπτην, τὴν 10 1/2 πρὸ μεσημβρίας, ἐφίτασεν εἰς Σόφιαν ἡ φέρουσα τὸν διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου βασιλικὴ ἀμαξοστοιχία. Εἰς τὸν σταθμὸν ἀνέμενον ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος μετὰ τοῦ πρίγκηπος διαδόχου Βορίς καὶ τοῦ πρίγκηπος Κυρίλλου, περιστοιχουμένων ὑπὸ πολυμελοῦς στρατιωτικῆς ἀκολουθίας, ἐν ἐπισήμῳ στολῇ. Παρίσταντο ἐπίσης ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκέσωφ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγῶν Νιζηφόρωφ. Λόχος στρατοῦ ἦτο παρατεταγμένος ἔξωθεν τοῦ σταθμοῦ. Ὁ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος κ. Πανᾶς περιστοιχούμενος ὑφ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας φιλοφρονήσεως ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου. Ὅλη ἡ Ἑλληνικὴ ἐν Σόφια παροιχία εἶχε συρρεῦση εἰς τὸν σταθμὸν, ἐπιτροπὴ δὲ αὐτῆς, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ προέδρου τῆς παροιχίας, τοῦ πρωθιερέως τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας καὶ ἄλλων ἐγκρίτων μελῶν παρίστατο τὴν στιγμήν τῆς ὑποδοχῆς.

Ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος ἀντήλλαξε μετὰ τοῦ Διαδόχου ἐγκάρδιον ἀσπασμόν.

Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ σταθμοῦ, καθ' ἣν ἐγένοντο αἱ παρουσιάσεις, ὁ βασιλεὺς ἐπέβη μετὰ τοῦ Διαδόχου τῆς Ἑλλάδος πολυτελοῦς ἀνακτορικῆς ἀμαξίας, τὴν ὅποیان ἠκολούθει μακρὰ σειρὰ ἀνακτορικῶν ἀμαξῶν. Ἄμα τῇ ἐξόδῳ ἐκ τοῦ στα-

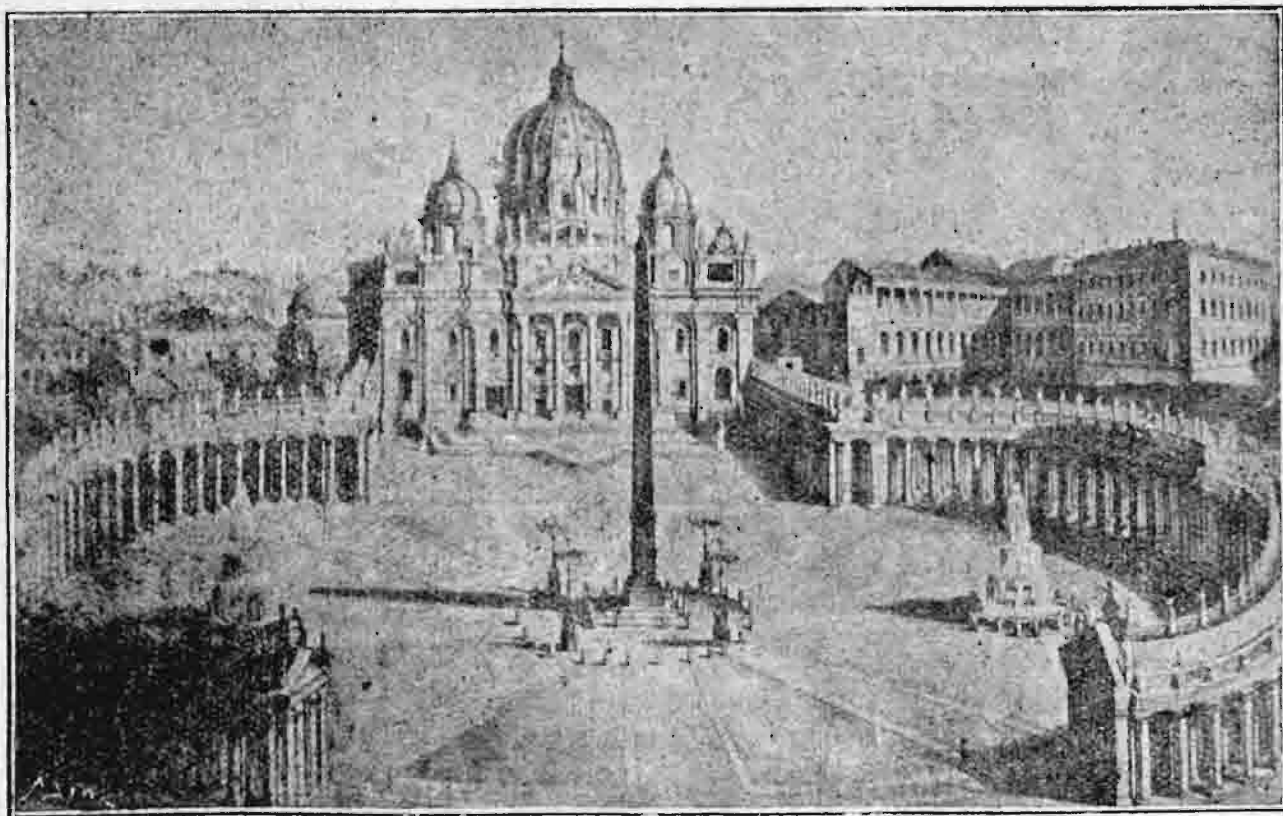
Ὁ Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος.

Ἴταλος στρατιώτης διανέμει τὸν ἄρτον του εἰς πειναλέους ἰθαγενεῖς ἀραβόπυιδας.

(Ἐστᾶλη ὑπὸ Δημ. Μελισσοπούλου)

θμοῦ παρατεταγμένος λόχος παρουσίασεν ὅπλα, ἡ δὲ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον. Οἱ μαθηταὶ τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς μετὰ τῶν διδασκάλων τῶν παρατεταγμένοι ἐπίσης ζωηρῶς ἐπευφήμουν. Πλήθος λαοῦ συγκεντρωμένον ἐκατέρωθεν τῆς μεγάλης λεωφόρου ἀπεκαλύπτετο, ζωηρῶς ἐπευφημοῦν τὸν ὑψηλὸν ξένον. Ἠκούοντο φρενητιώδη «Ζήτω ἡ Ἑλλάς».

Ὁ ἐν Ρώμῃ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ἐπέτειος Χριστιανισμοῦ.

Ὁ παπισμὸς κατὰ τὰς νεωτάτας εἰδήσεις ἀπεφάσισε νὰ ἐορτάσῃ διὰ μεγαλοπρεπεστάτων ἐορτῶν καὶ πανηγύρεων τὴν 1600 ἐπέτειον τοῦ Χριστιανισμοῦ, λαμβανομένης ὡς ἀφετηρίας τοῦ ἔτους 312, καθ' ἃ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ὁ εἰσβαλὼν εἰς τὴν Ρώμην, ἐκήρυξε τὸν Χριστιανισμὸν ἐπίσημον θρησκείαν καὶ ἐδέχθη νὰ ὀνομασθῇ πρῶτος χριστιανὸς αὐτοκράτωρ. Τὸ Βατικανὸν ἐργάζεται δραστηρίως πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἐορτῶν τούτων, λέγεται δ' ὅτι δι' αὐτῶν ζητεῖ ν' ἀναστήσῃ τὸ παλαιὸν αὐτοῦ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἐκλιπούσαν ἐπιβολήν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δημοσιεύσμεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἐν Ρώμῃ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἐνθα τελεσθήσονται κατὰ μέγα μέρος αἱ ἐορταί.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ Σκηνή

ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου.

Σαῖτ πασᾶς (ἐκ τῆς κλίνης του):

Ἡσύχασα πραγματικῶς. Ἀφ' οὔτου τὴν διέλυσα ἤρα τὸ κεφάλι μου. Τώρα ἄς ἐξακολουθῶ νὰ κάμω τὸν ἄρρωστο. Ἔως τὴν νέαν Βουλὴν ἔχουμε καιρὸν. Ἐπειτα καὶ αὐτὴ γὰρ ἔρχεται, γὰρ δὲν ἔρχεται. Ποιὸς ξεύρει τί τέξεται ἢ αὐριον; Ἀλλὰ καὶ ἂν ἔλθῃ, ἔως τότε ἀλλάξ κερήμ. Οἱ Προοδευτικοί, λέγον, δυσηρεστήθησαν μαζύ μου, διότι δὲν δέχομαι ἀνασχηματισμὸν τοῦ ὑπουργείου καὶ πρὸ πάντων διότι δὲν δέχομαι ὡς ὑπουργοὺς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους θέλουν νὰ μοῦ ἐπιβάλλουν αὐτοί. Μοῦ εἶναι ἀδιάφορον. Μὰ τί ἐνόμισαν ἐπὶ τέλους ὅτι ἂν διέλυσα τὴν Βουλὴν, τὸ ἔκαμα μόνον καὶ μόνον γὰρ τὸ κέφι τους; Τὸ ἔκαμα μᾶλλον γὰρ τὸ κέφι μου. Τώρα εἶμαι καλά, ἐδῶ εἰς τὸ ραχάτι μου. Ἄν με ἴδουν εἰς τὴν Ὑψ. Πύλιν ἄς με γράψουν. Ἔμαθα ὅτι ἐβολιδοσκόπησαν τὸν Χιλμὴ πασᾶν διὰ τὴν Μεγάλην Βεζυρεία, ἀλλ' αὐτὸς ἠρνήθη. Χᾶ! χᾶ! χᾶ! Ὅπως τάκαμα, ποιὸς εἶν' ἐκεῖνος ποῦ θ' ἀποφασίσῃ σήμερον νὰ γείνῃ Μέγας Βεζύρης;

(Μετὰ τινα σιωπὴν):

Θέλουν τὴν εἰρήνην; Ἄς τὴν κλείσουν. Ἐγὼ τὸν ἔκαμα τὸν πόλεμον; Ἐπειτα αὐτοὶ ἐφώναζον ἕως χθὲς ἀκόμη οἱ ὁ πόλεμος θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος. Τώρα διατί ζητοῦν τὴν εἰρήνην; Τὸ ραχάτι μου.

(Στρέφεται ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς καὶ ἀρχίζει νὰ ροχαλίξῃ. Ἐν τῷ μεταξύ ἀκούεται κρότος εἰς τὴν θύραν).

Ἐπιτηρέτης.

Ποιὸς εἶναι;

Ἄσ' ὄλα

Μία φωνή.

Ἄνοιξε.

Ἐπιτηρέτης.

Ποιὸς εἶσαι;

Ἡ φωνή.

Ἐπιφανῆς Προοδευτικός. (Ὁ ὑπηρέτης ἀνοίγει τὴν θύραν).

Προοδευτικός.

Ποῦ εἶναι ὁ πασᾶς;

Ἐπιτηρέτης.

Ἄσθενεῖ.

Προοδευτικός.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸν ἴδω;

Ἐπιτηρέτης.

Κοιμᾶται.

Προοδευτικό.

Πότε θὰ ξυπνήσῃ;

Ἐπιτηρέτης (δυσφορῶν):

Τζάνουμ! τί ρωτᾶς; τί σὲ μέλει;

Προοδευτικός (ἀποϊόμως):

Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω.

Ἐπιτηρέτης (μὲ θυμὸν):

Ἄϊδε! Ἄϊδε!

(Θέλει νὰ κλείσῃ τὴν θύραν κατὰ πρόσωπον τοῦ Προοδευτικοῦ).

Προοδευτικός (ὠθῶν ἰσχυρῶς τὴν θύραν):

Τί κάνεις; Ξεύρεις ποιὸς εἶμαι;

Ἐπιτηρέτης.

Νεῖλαζιμ! Γκίτ, ζευζέκ ἐρίφ!

Προοδευτικός (μὲ προσηνία):

Στάσου, σὲ παρακαλῶ, στάσου, ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἂν θ' ἀργήσῃ νὰ ξυπνήσῃ ὁ πιασᾶς.

Ἐπιτηρέτης.

(Προβάλλει τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς ἡμικλείστου θύρας).

Θ' ἀργήσῃ, θ' ἀργήσῃ.

Προοδευτικός.

Πότε, νομίζεις;

Ἐπιτηρέτης.

Ὅταν συνέλθῃ ἡ νέα Βουλὴ.

Προοδευτικός (ἐκκληκτικῶς):

Ἄ!...

Ἐπιτηρέτης.

Ναί.

Προοδευτικός.

Καὶ τότε...

Ἐπιτηρέτης.

Θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Βουλὴν.

Προοδευτικός.

Διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὸ πρόγραμμά του;

Ἐπιτηρέτης.

Διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὰ ὄνειρά του.

ΑΝΤ... ΠΑΠ...

Βοῦ-Τιγκ-Φάγκ.

τέως ἐν Βασιγκιῶνι πρεσβευτῆς καὶ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Κίνας.

(Ἐστᾶλη ὑπὸ Δημ. Μελισσοπούλου).

Matolin

Νέα ὕδατοβαφὴ ὑγιεινὴ.

Προσόντα : Εἶναι ἡ στερεωτέρα, διαρκεστέρα, ὠραιότερα ὄλων τῶν γνωστῶν μέχρι σήμερον βαφῶν.

Εἶναι καταλληλοτάτη πρὸς ἀπολύμανσιν, συνιστωμένη ὑπὸ τῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας, ἵνα χρησιμοποιηθῇ μετὰ τὰ κρούσματα πυρετῶν καὶ ἄλλων ἀσθενειῶν.

Φονεύει ὅλα τὰ ὀχληρὰ ἔντομα, ὡς ψύλλους, κόριζας κλπ.

Δύναται νὰ πλυθῇ διὰ σπόγγου τρεῖς ἑβδομάδας μετὰ τὴν χρησιμοποίησίν της ὡς αἱ ἄλλαι βαφαὶ mate.

Διατρεφῆται εἰς τοὺς ὑγροὺς τοίχους πολὺ καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐλαιοβαφήν.

Δὲν περιέχει κανέν ἴχνος καυστικὸν ἢ ἀλκαλῶδες.

Εἶναι ἠγγυημένη ὡς περιέχουσα 1/2 % φανικοῦ ὀξέος.

Δὲν ἐκδέρεται καὶ δύναται νὰ ἐπικαλυφθῇ διὰ στρώματος ἐλαιοβαφῆς ἢ βερνικίου. Ἐπ-

ραίνεται ἀμέσως καὶ δὲν ἀφαιρεῖται διὰ τῆς προστριβῆς.

Ἐφθίσκεται εἰς ὅλα τὰ ἀνοικτὰ χρώματα καὶ τὰ σκιερά. Τὸ λευκὸν χρῶμα συνιστᾶται διὰ τὰς ὀροφάς.

Δὲν περιέχει κανέν δηλητήριον καὶ εἶναι ἐτοιμὴ πάντοτε πρὸς χρησιμοποίησιν. Συνιστᾶται διὰ τὰς βαφὰς τῶν ἐσωτερικῶν τοίχων, τῶν θαλάμων, ἐστιατορίων, γραφείων κλπ.

Αἱ λευκαὶ ὀροφαί, αἱ βαφόμεναι διὰ τῆς Ματολέν, δὲν μαυρίζουν ἐκ τοῦ θείου, διότι δὲν περιέχει μόλυβδον.

Κρατεῖται ἐφ' ὄλων τῶν ὑλικῶν, ὡς σιδήρου, πέτρας, ξύλου ἢ χάρτου καὶ καθίσταται στερεὰ ὡς πέτρα. Εἶναι κατάλληλος διὰ βαφὰς ξυλίνων οἰκοδομῶν τόσον ἐξωτερικῶν ὥσον, καὶ ἐσωτερικῶς.

Ἡ βαφή αὕτη ἀντικαθιστᾶ τὰ χάρτινα ἐπιστρώματα (ταπιτσαρίας), τὰ τόσον νοσογόνα. Τὰ δωμάτια τὰ ἐπιχειρησμένα διὰ τῆς βαφῆς ταύτης, εἶναι εὐάερα εἰς τὴν θέαν.

Εἶναι ἀφλεκτος, χρησιμοποιεῖται εἰς τὰ θέατρα, ἐκκλησίας, νοσοκομεῖα, γραφεῖα, στρατώνας κλπ.

Ἐν χιλιόγραμμον Ματολέν δύναται νὰ βάψῃ 10 τετραγωνικὰ μέτρα.

Ἐπειδὴ ἡ βαφή αὕτη εἶναι ἐτοιμὴ πρὸς χρῆσιν, ἐπειδὴ εὐφθίσκεται εἰς ὅλα τὰ χρώματα,

ἐπειδὴ δὲν περιέχει κανέν δηλητήριον, δύναται νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ἕκαστος διὰ νὰ βάψῃ μόνος του τὰ δωμάτιά του.

Δὲν κοστίζει ἀκριβώτερον ἀπὸ τὰς ἐλαιοβαφὰς καὶ ὁμοῦς τὰ προσόντα της εἶναι περισσότερα ἐκείνων. Ὅλα τὰ χρώματα πωλοῦνται εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ αὐτὸ τὸ πολὺ ἀκριβὸν καομίνιον, τὸ βερμιλίον, τὸ πράσινα καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀκριβὰ χρώματα.

Οἰκονομία ἐργασίας κατὰ 50% σχετικῶς πρὸς τὰς ἐλαιοβαφὰς. Διὰ νὰ κάμειτε τρεῖς φορὰς ἐλαιοβαφήν, χρειάζεσθε τοὐλάχιστον 3 ἡμέρας. Ἐπειδὴ ἡ Ματολέν ξηραίνεται, δύνασθε νὰ τὴν κάμειτε ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Αἱ ὑγιεινὰ ἰδιότητες τῆς Ματολέν καὶ ἡ εὐθηνία της τὴν κατέστησαν προσφιλεστάτην εἰς ὅλους, εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰς ἐξοχάς.

Πωλεῖται εἰς δοχεῖα 1 χιλιογρ., 6 1/4 χιλιογρ., 12 1/2 καὶ ἄνω.

Ἐφθίσκεται εἰς τὸ Κατάστημα ἐλαιοβαφῶν Γρηγ. Π. Χρηστίδου, ἐν Γαλατᾷ, Φερμελεδζιλέρ, 131—133 ἡ

Matolin.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

ΡΟΥΖ-ΙΣΤΕΜ

ἢ

ἡ Περσική τελετή τοῦ πένθους
ἐν Κωνσταντινουπόλει.

[συνέχεια ἀπὸ σελ. 1032]

Ὁ Ὀμάρ ἐπίσης εἶναι ὁ διατάξας νὰ παραδοθῆ εἰς τὸ πῦρ ἡ περιώνυμος ἐν Ἀλεξανδρεία βιβλιοθήκη τῶν Πτολεμαίων¹. Ἀπέθανε τῷ 644, μετὰ δεκαετῆ χαλιφείαν, δολοφονηθεὶς ἐντὶς τεμένους τινὸς τῆς Μεδίνης ὑπὸ τινος δούλου Πέρσου, δι' ὅλους ἀσήμαντον αἰτίαν. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλως ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν Σουννιτῶν Μουσουλμάνων, οἵτινες ἐπικαλοῦσιν αὐτὸν «Ἐμίρ-ἄλμουμανήμ», ἢτοι Ἀρχηγὸν τῶν ὁπαδῶν τῆς πίστεως.

Τὸν Ὀμάρ διεδέχθη ὁ Ἰμπν-Ἀφφάν-Ὀθμάν ἢ Ὀσμάν (574—656), ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ ὁ Μωάμεθ διακεκριμένης οἰκογενείας, εἰς ἐκ τῶν πρώτων καὶ θερμοτέρων τῆς νέας θρησκείας ὁπαδῶν, χρηματίσας γραμματεὺς τοῦ Προφήτου, νυμφευθεὶς δὲ διαδοχικῶς καὶ τὸς δύο τούτου ἀδελφάς, ἕξ οὗ καὶ «Δζουλ-Νουρεϊν», ἢτοι κάτοχος δύο φροσῆρων, ἐπωνομάσθη. Ἦτο καὶ αὐτὸς γενναῖος πολεμιστῆς· ἀλλ' ἔνεκα τοῦ ἀγερώχου, ὑπεροπτικοῦ καὶ δοξομανοῦς χαρακτήρος του, ἐπέπεσεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ λαοῦ, ἕως οὔ, κατὰ μίαν στάσιν, ἐσφάγη ἐντὺς τοῦ ἀναικτοῦ του ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν στασιαστῶν, ἐν ἡλικίᾳ 82 ἐτῶν καὶ μετὰ δωδεκαετῆ χαλιφείαν. Διεδέχθη δὲ αὐτὸν, τότε μόλις κατορθώσας νὰ ἐκλεγῆ, ὁ τρίτος, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Μωάμεθ, ὑποψήφιος διὰ τὴν χαλιφείαν διάδοχός του Ἀαλῆς.

Ὁ Ἀαλῆς, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ἀραβιστὶ σημαίνει Ἐξοχος (602—661), ὁ καὶ «Ἀσσάδ-Ἀλλάχ», ἢτοι Λέων τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν πολεμικὴν του τέχνην, ἐπικληθεὶς, ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀμποῦ-Τάλεμπ, ἑξ ἀδελφῶν καὶ γαμβρῶν τοῦ Μωάμεθ ἐπὶ θυγατρὶ. Εἶχε πιστεύσει πρῶτος εἰς τὸν Προφήτην καὶ ἐγένετο ὁ ἐμπιστος αὐτοῦ καὶ ὁ ἰσχυρότερος ἐκείνου παράγων πρὸς διάδοσιν τοῦ Ἰσλαμισμοῦ. Ἐνυμφεύθη τὴν Φατιμέ, πρωτότοκον θυγατέρα τοῦ Μωάμεθ ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ συζύγου, τῆς Χατιτζέ, καὶ ἀπέκτησε τρεῖς υἱούς: δύο διδύμους, τὸν Χασάν καὶ τὸν Χουσεῖν (625), καὶ ἓνα ἀκόμη ὀνόματι Μοχσίν, ἀποθανόντα ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ. Ἐκλεγεὶς τέταρτος μόλις χαλίφης, τῷ 656,

1. Περιπτώσις θά μείνη ἡ ἀπάντησίς του πρὸς τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ Ἀμποῦ, ζητήσαντα τὴν γνώμην του περὶ τῆς τύχης τῆς βιβλιοθήκης ἐκείνης: «Ἡ τὰ βιβλία ταῦτα, ὅμοια τῷ Κορανίῳ τυγχάνοντα, ἀπήνησεν ὁ Ὀμάρ, ἀνωφελῆ εἶσι καὶ ἀχρηστα· ἢ ἐναντία τῷ Κορανίῳ ὄντα, ἐπιβλαβῆ εἶσι καὶ ἐπικίνδυνα. Ἄρα καὶ ἐν τῇ μᾶ καὶ ἐν τῇ ἐτέρᾳ περιπτώσει εἶναι καλὸν νὰ λείψωσι». Λέγεται μάλιστα, ἀλλ' αὐτὸ πλέον εἶναι χονδροειδέστατὴ ὑπερβολή, ὅτι ἐκ τοῦ πλήθους τῶν πολυτίμων ἐκεῖνων χειρογράφων ἐθερμαίνοντο ἐπὶ δέξ μῆνας οἱ δημόσιοι τῆς Ἀλεξανδρείας λουτροῦνες.

μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ὀθμάν, ἔσχε πολυτάραχον ἡγεμονίαν, ἠναγμασμένος νὰ μάχηται διαρκῶς πρὸς διαφόρους ἀντιπάλους του, καὶ ἰδίως πρὸς τὴν θανάσιμον ἐχθρὰν του Ἀἰσάν, χήραν τοῦ Μωάμεθ, ἣν κατηγορήσεν ἐπὶ συζυγικῇ ἀπιστίᾳ καὶ τὴν ὁποῖαν ἐπὶ τέλος, ἠχμαλώτισε κατὰ τινὰ μάχην. Μετὰ ταῦτα, τῷ 661, ἔστρεψε τὰ ὄπλα κατὰ τοῦ ὑποστηρίζοντος αὐτὴν Μωαβνᾶ Α', διοικητοῦ τότε τῆς Συρίας καὶ μετ' ὀλίγον τῷ αὐτῷ ἔτει (661), πρώτου γενομένου ἐν Δαμασκῷ χαλίφου τῶν Ὀμμιαδῶν, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ πάππου του. Ἀλλ' ὁ Μωαβνᾶ, νικήσας αὐτόν, τὸν κατεδίωξε, κατώρθωσε μάλιστα νὰ ἐκλεγῆ μετὰ τὴν νίκην καὶ χαλίφης, ὁ δὲ Ἀαλῆς, ἐγκαταλειφθεὶς παρὰ πάντων καὶ ὑπὸ τοῦ Μωαβνᾶ καταδιωκόμενος, ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς Περσίαν. Ἐδούλοφονήθη ὁμοῦ κατ' ὄνομα (661) ἐν Κούφα, πόλει τοῦ Ἰράκ-Ἀραβί, ἐν τινῶν ἐμπιστῶν τοῦ Μωαβνᾶ.

Τὰ γεγονότα ταῦτα συνετέλεσαν, ὥστε οἱ Πέρσαι, οἵτινες καὶ ἄνευ τούτου βαρέως ἤδη ἔφερον τὸν ζυγὸν τῶν Ἀράβων χαλιφῶν, νὰ θεωρήσωσι τὸν Ἀαλῆν ὡς μάρτυρα ὑπὲρ αὐτῶν πεσόντα καὶ ν' ἀνακηρύξωσιν αὐτὸν πρῶτον, μετὰ τὸν προφήτην Μωάμεθ, ἀρχηγὸν τῆς μουσουλμανικῆς θρησκείας, ἀποσχίζομενοι τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ τῆς ὅλης μωαμεθανικῆς ἐνότητος, καὶ ἀπορρίπτοντες μὲν τοὺς μεσολαβήσαντας τρεῖς ἄλλους χαλίφας, καὶ μάλιστα τὸν Ὀμάρ, ὅστις συνεπλήρωσε τὴν κατάκτησιν τῆς χώρας αὐτῶν, ἀναγνωρίζοντες δὲ ὡς μόνους νομίμους τοῦ Προφήτου διαδόχους τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀαλῆ, καθὸ συζύγου τῆς Φατιμέ, τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς τοῦ Προφήτου ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ συζύγου². Διὸ καὶ ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀνεκήρυξαν χαλίφην τὸν πρῶτον ἐκ τῶν διδύμων υἱῶν του Χασάν.

Ὁ Χασάν ἡγεμόνευσεν ἐν Περσίᾳ ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν σχεδὸν ἔμεινεν ἡσυχος ἐκ μέρους τοῦ Μωαβνᾶ, ἕως οὔ ὁ τελευταῖος οὗτος, ἀπελπισθεὶς ὅτι θὰ τὸν κατέβαλλεν ἢ θὰ τὸν ἐξηνάγκαζεν εἰς παραίτησιν, μετεχειρίσθη πρὸς ἐξόντωσιν αὐτοῦ τὸν δόλον. Καὶ ἀποστείλας πρὸς αὐτὸν τὸν υἱὸν καὶ διάδοχόν του Γιεζήδ τὸν Α', ὑπὸ τὸ πρόσχημα συνεννοήσεως καὶ συμβιβασμοῦ, ἐδηλητήριασεν αὐτὸν δι' αὐτοῦ (669). Ἀλλὰ καὶ πάλιν οἱ Πέρσαι, ἐπίμονοι εἰς τὸ σχίσμα των, ἀναγορεύουσι χαλίφην τὸν δεῦτερον τοῦ Ἀαλῆ υἱὸν Χουσεῖν, τοῦ ὁποῦ ἡ ἡγεμονία διήλθε σχετικῶς ἡσυχωτέρα.

² Ὅταν ὁμοῦ ἀπέθανεν ὁ Μωαβνᾶ (680), οἱ κάτοικοι τῆς Μέκκας διεμήνυσαν εἰς τὸν Χουσεῖν νὰ ἔλθῃ ἐκ Κούφας καὶ ἀνακηρυχθῆ ἐκεῖ παγκόσμιος χαλίφης, τοσοῦτω μᾶλλον ὅσα οἱ υἱοὶ τοῦ Μωαβνᾶ ἤρχισαν νὰ ἐρίζωσι

1. Ἐγγονος τοῦ Ὀμᾶ, πρωτεξαδέλφου τοῦ πάππου τοῦ Προφήτου, εἶχε καταλάβει τῷ 652 τὴν Ρόδον, καταστρέψας καὶ ἀποκομίσας τὰ λείψανα τοῦ περιφήμου Κολοσσοῦ, τῷ 673 ἦλθε μετὰ στόλον Ἰσλαμοῦ καὶ ἐπολιόρησε (πρώτη αὐτῆ ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἐπιχειρηθεῖσα ἐντοῦθα πολιτορκία) ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη, μέχρι τοῦ 679, τὴν Κωνσταντινούπολιν. Διαρκούσης τῆς πολιτορκίας ταύτης, ὁ ἐκ Συρίας μηχανικὸς Καλλίνικος ἐπενόησεν, ἢ ἴσως ἐτελειοποίησε, τὸ περίφημον ὕψρον ἢ ἑλληνικὸν πύργον.

2. Ὁ Ἀαλῆς ἦτο καὶ λόγιος: συνέγραψε πολλά, σώζονται δὲ αὐτοῦ, μέρος τῶν ὁποίων μεταφρασθέντα καὶ εἰς τὸ γαλλικόν, μία συλλογὴ ποιημάτων καὶ ἓν βιβλίον ἀποφθεγμάτων.

πρὸς ἀλλήλους καὶ ν' ἀντεπαναστατῶσιν. Ὁ Χουσεῖν ἐδέχθη τὴν πρότασιν τῶν ἐν Μέκκᾳ καὶ ἐξεκίνησε διὰ τὴν Ἀραβίαν· κατ' ὁδὸν ὁμοῦ ἐφρονεύθη (680) ἐν Κερβελλάχ, πλησίον τῆς Βαγδάτης, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Γιεζήδ Α'. Ὁ δὲ τόπος τοῦ θανάτου αὐτοῦ Μεσδζέδ-ι-Χουσεῖν, ἢτοι τάφος τοῦ Χουσεῖν, ἐπικαλούμενος, χρησιμεύει καὶ σήμερον ὡς προσκύνημα τῶν Σχιίτων Περσῶν.

Τοὺς τρεῖς λοιπὸν τούτους χαλίφας, Ἀαλῆν, Χασάν καὶ Χουσεῖν, ἰδιαίτατα δὲ τοὺς δύο τελευταίους, οἱ Πέρσαι ἀνεκήρυξαν ὡς μάρτυρας, τὸν δὲ μαρτυρικὸν αὐτῶν θάνατον πανηγυρίζουσι κατ' ἔτος, τῇ 10 ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Μουχαρρέμ, πρώτου, ὡς εἴπομεν, τοῦ ἀραβικοῦ ἡμερολογίου, διὰ τῆς μεγάλης ἐορτῆς τοῦ πένθους καὶ διὰ τοῦ φόρου τοῦ ἰδίου αὐτῶν αἵματος. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπὸ πρωΐας καὶ τὴν παραμονὴν ἀπὸ τῆς μεσημβρίας, ὅλα τὰ περσικὰ καταστήματα εἶναι κλειστά, ὅλοι δὲ οἱ Πέρσαι, μὲ τὰς ἐορτασίμους των ἐνδυμασίας καὶ τὰ μαῦρά των καβούκια, εἶναι συνηγμένοι εἰς τὰ διάφορα περσικὰ χάνια.

Ἡ τελετὴ τοῦ πένθους ἀρχεῖται κυρίως ἀπὸ τῆς 1 ἡμέρας τοῦ μηνὸς Μουχαρρέμ, τῆς καὶ πρώτης ἡμέρας τοῦ νέου ἔτους τῆς Ἐγίρας¹, μέχρι τῆς 9, ἀλλ' ἄνευ αἱματοχυσίας καὶ διὰ ἀπλῶν, ἀνὰ τὰς ὑπὸ Περσῶν ἰδίως κατοικουμένας ὁδοὺς τῆς Σταμπούλ, λιτανειῶν, ἀπὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς ἀποδείπνου προσευχῆς (γιατσῆ).

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

1. Ὅτε καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων βράζεται καὶ διανέμεται ὁ ἀσσυρῆς, ὅστις εἶναι γλυκασμένος διὰ ζαχάρεως πολτὸς ἐκ πάντων τῶν ξηρῶν ὀσπρίων καὶ καρπῶν, παρεμφερῶς ἴσως πρὸς τὸ κατ' ἡμᾶς ἔθιμον τῶν καρπῶν κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΚΟΡΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Φάρμακα ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς προελεύσεως
πάντοτε ἀριστα.
Spécialités παντὸς εἴδους.

Μεταλλικὰ ὕδατα
τῶν ὀνομαστοτέρων πηγῶν.
Μεγάλῃ ἀκρίβειᾳ καὶ εὐσυνειδησίᾳ
περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνταγῶν
Καθαρῶτητος
Ταχύτητος
Εὐθηνεία τιμῶν.

Πρόσωπον, γνωρίζον τὰς γλώσσας τοῦ τόπου, ζητεῖ θέσιν γραφείου ἢ λογιστοῦ διὰ τινὰς ὥρας κατ' ἐκάστην. Παρέχεται καὶ ἐγγύησις.

Ἀπευθυνθεὶτε δι' ἐπιστολῆς ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ
J. STEF. Poste Française Galata.

Η ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 1038)

Ὀυδὸλως ἠπατάτο. Νὰ μείνωσιν ἐκεῖ ἐπὶ μακρόν, νὰ μείνωσιν ἐκεῖ δια παντός, ἦτο πραγματοποιήσις τοῦ ὄρασις τῆς Μυρτοῦς ὄνειρου.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς εὗρεν ἐκεῖ ἡσυχίαν πνεύματος, ἐμίσθωσεν ἐκ τῆς κόπωσης ἐν κλειδοκύμβαλον καὶ ἐπεδόθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν προσφιλῆ του ἐργασίαν, μακρὰν, μακρὰν τοῦ κόσμου καὶ εὐτυχῆς μετὰ τῆς Μυρτοῦς.

Αἱ ἡμέραι ἐφαίνοντο μικραὶ καὶ ταχεῖαι, ὡς στιγμαὶ μόλις ἀρξάμεναι καὶ λήξασαι αἰφνιδίως. Καὶ ἡ Μυρτὴ δὲν ἐφαίνετο οὐδὸλως στενοχωρημένη. Δὲν ἦτο ἄφ' ἑτέρου ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἔχουσι μεγάλας ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν ἀπαιτήσεις· μικρὰ, πολὺ μικρὰ πράγματα, τῇ ἤρουν ὅπως εἶναι εὐτυχῆς.

Ἦτο, ὡς ὅλαι αἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς, ἐκ τοῦ γένους ἐκείνου τῶν ὀνειροπόλων, καὶ ἠδύνατο νὰ περᾶσῃ ὥρας ὀλοκλήρους ἐντὸς τοῦ κήπου, θαυμάζουσα τὸ ἀφροστεφές κῆμα, ὅπερ ἤρχετο ἡμέρα νὰ ἐκπνεύσῃ εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς. Μουσικὰ δὲ ἐξ ἐνάσιτου, δὲν ἠσθάνετο ἄλλην μεγαλειτέραν εὐτυχίαν ἀπὸ τοῦ νὰ τῆς εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ φίλου τῆς, μόλις ἤκουε τοὺς πρώτους τόνους τοῦ κλειδοκύμβου αὐτοῦ, νὰ κάθηται εἰς μίαν γωνίαν μετὰ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν κροταφῶν, μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπ' αὐτοῦ, μετὰ τὴν ψυχὴν ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν ἤκουε. Ἦκουε καὶ ἡ προσοχὴ τῆς ἦτο τοσοῦτον ἐντεταμένη, ὥστε ἐφαίνετο ὅτι οὐδεμίαν ὑπόχρωσις τοῦ νέου ἡσυχίας ἦτο δυνατόν νὰ τῇ διαφύγῃ καὶ ἐξέφραζε τὴν εὐαρέσκειάν τῆς δι' ἑνὸς μειδιάματος, ὡσάκτις ἡ μελωδία ὑπήκουεν εὐπειθῆς εἰς τοὺς βελουδίνους δακτύλους τοῦ μουσουργοῦ, καὶ ἐδουσανασχέτει ὡσάκτις ἡ δύστροπος καὶ ἰδιότροπος μοῦσα δὲν ὑπήκουεν αὐθωρεῖ εἰς τὴν πρόσκλησίν του.

Ὁ καλλιτέχνης εἶχε συνειθισαί εἰς τὴν προσφιλῆ συντροφίαν τῆς καὶ ὑπῆρχον μάλιστα στιγμαί, καθ' ὅσας εἶχεν ἀνάγκην αὐτῆς. Ἐφρόνει ὅτι ἡ ἐργασία του ἦτο ψυχρὰ ἂν ἐκεῖνη δὲν ἦτο ἐκεῖ καὶ τὴν προσεκάλει ὡσάκτις αὐτὴ δὲν ἔσπευδε μόνῃ τῆς. Εἶχε γίνεαι δι' αὐτὸν ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἐμπνεύσεως.

Δὲν ἐλησμόνει ὁμοῦς ὅτι, ἀποσπάσας τὴν νεαράν ταύτην κόρην ἐκ τῶν ἀγκαλιῶν τῶν συγγενῶν τῆς, εἶχεν ἐπιφορτισθῆ καὶ δι' ὑψηλοτέρων ἔτι καθηκόντων καὶ ὅτι ὄφειλεν ἄνευ χρονοτριβῆς νὰ προβῇ εἰς τὴν ἑναρξίν τῆς ἐκπαιδεύσεώς τῆς. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἔτι ὑποστῆ τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ ἐξετάσεις, οὐδὲ προητοιμάσθη ποτὲ δι' αὐτάς, προὔτιμησεν ἀντὶ παντός ἄλλου τὰ μαθήματα τῆς πραγματογνωσίας, ἅτινα τῇ εἶδιδε δι' ἰδιαζούσης ὄλως καὶ ἀπροσδιορίστου μεθόδου. Τὰ μαθήματα ταῦτα ἦσαν φλυαρίαι περὶ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων, φλυαρίαι ἐλαφραὶ, πάντοτε τερναῖ, ὡς ἀρμόζει εἰς τὴν νεαράν τῶν γυναικῶν ἡλικίαν.

Ἦδη ἡ Μυρτὴ ἐγνώριζεν ἀρκετὰς γαλλικὰς λέξεις, τὰς ὁποίας ἔμαθε χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ. Ἐμαθεν ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν συνηθεστέρων ἀντικειμένων καὶ δυνάμει αὐτῶν ἐπλαττε μικρὰς καὶ εὐλήπτους φράσεις. Ὁ διδασκαλὸς ἦτο καταγοητευμένος διὰ τὴν εὐφυΐαν τῆς μαθητρίας αὐτοῦ καὶ ἐσκέπτετο ὅτι μερικὰ καλὰ μαθήματα ὀλίγων μηνῶν θὰ τὴν ἀνεδεικνυον μίαν μικρὰν, χαρίεσαν καὶ κομψὴν παρισινήν δέσποιναν.

Καὶ μετὰ τινα μικρὰν σκέψιν ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν :

— Ἄλλ' ἀξίζει τὸν κόπον ; ἢ μήπως, ἀφοῦ εἶναι χαρίεσσα οὕτω, δὲν θὰ εἶναι προτιμότερον νὰ τὴν ἀφήσῃ κανεὶς ὅπως εἶναι ;

Πρόβλημα δύσλυτον δι' αὐτὸν. Ἐπρεπε νὰ ἀφήσῃ τὸν χρόνον νὰ συντελέσῃ τὸ ἔργον του καὶ νὰ συμβουλευθῇ τὰ γεγονότα.

Τέλος ἐπρεπε νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς των. Ὁ κ. Λώρη δὲν ἀφῆκεν ἄνευ θλίψεως τὴν προσφιλῆ αὐτῷ ἐπαυλίαν. Διήλθεν ἐκεῖ τοσοῦτον ἡδείας στιγμᾶς καὶ μάλιστα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ! Ὅσον ἀφορᾷ Μνήτῃ υἱῷ, ἡ σφριγῶσα αὐτῆς νεότης καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ἄγνοια τῇ καθέσται περηνὴν πᾶσαν ἀλλαγὴν — ἤρκει νὰ ἦτο ἀλλαγὴ—. Ἦτο εὐτυχῆς νὰ φθάσῃ καὶ οὐχὶ ἦττον εὐτυχῆς νὰ ἀναχωρήσῃ. Ἡ ἄγρυπνος αὐτῆς περιέργεια εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην νέων θεαμάτων. Δὲν εἶναι τοιαῦτα ὅλα τὰ παιδία παντοῦ καὶ πάντοτε ;

Ἄνεχώρησαν. Διέσχισαν ὅλας τὰς πόλεις τῆς βορείου Ἰταλίας καὶ τὰς μαγικὰς πεδιάδας τῆς Ἑλβετίας. Ὁ κ. Λώρη ἐπωφελεῖτο πᾶσαν στιγμὴν,

ὅπως ἐπαυξήσῃ τὰς πενιχρὰς γνώσεις τῆς Μυρτοῦς ἐκ τῆς φυσικῆς καὶ πολιτικῆς γεωγραφίας καὶ ἔχαιρε βλέπων τοσοῦτον τελείως καταρτιζομένην τὴν γυναῖκα τῆς αὐρίου.

Ἐνίοτε ὁμοῦς μερικαὶ ἀνησυχίαι σκέψεις διέσπυντο διὰ τοῦ πνεύματος του, αἵτινες τοῦ προὔξενον μιστικὸν φόβον, ὡς καὶ μὲν, παραδιδόν, τὸν ὁποῖον ἀπεμάκρυνεν ἀμέσως διὰ μικρὰς κινήσεως τῶν ὤμων καὶ ἐνὸς πρὸς τὸν ἑαυτὸν του χλευασμοῦ.

— Σκέψου, ταλαίπωρε, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν, ὅτι εἶσαι τριάκοντα πέντε ἐτῶν . . . καὶ ὅτι ἐκεῖνη δὲν ἔχει οὔτε δεκαπέντε !

Καὶ παρετήρει τὴν Μυρτὴν. Ἡ γαλήνη τῆς φυσιογνωμίας τῆς, ἡ διαύγεια τοῦ μειώπου τῆς, ἡ ἀθωότης τοῦ βλέμματός τῆς, ἡ ἀγνότης τοῦ μειδιάματός τῆς, ἀφύπνιζον τότε εἰς τὴν καρδίαν τὸ πατρικὸν φίλτρον ἠδὺ καὶ ἡσυχον, ὡς τὰ διαυγῆ ὕδατα τῶν μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τῶν Ἀλπεων λιμνῶν ὧν οὐδεμίαν θύελλα ταράττει τὴν αἰωνίαν γαλήνην.

Ἡ εἰς Παρισίους ἀφιξίς.

Ἐν τούτοις, ἐφ' ὅσον ἐπλησίαζον εἰς τοὺς Παρισίους, τὴν θαυμασίαν ταύτην πόλιν, ὑπὲρ ἧς ὁμιλοῦσι πανταχοῦ, καὶ ἧς τὸ ὄνομα εἶναι γνωστὸν ὑπ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἠσθάνετο ἡ Μυρτὴ ἐνδόμυχον εὐχαρίστησιν. Ἐξῆ ἦδη ὑπὸ τὸ κράτος τρομερᾶς ἀνυπομονησίας ὑφίστατο καὶ αὐτὴ τὴν γοητείαν ἐκείνην, ἣν ἡ πρωτεύουσα αὐτῆ τοῦ κόσμου — ἡ πόλις τοῦ φωτός, ὡς τὴν ὀνομάζουσιν οἱ κόλακες τῆς — ἐξασκεῖ ἐφ' ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ἀκούουσι προσηρόμενον τὸ ὄνομά τῆς. Πλέον ἡ ἀπαξ εἰς τὴν παυκὴν τῆς νήσον εἶχεν ἐκφράσει τὴν ζωντανὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ ἡμέραν τινά.

Ἄλλ' ἦτο τοῦτο ἐκεῖ, εἰς τὴν πατρικὴν τῆς οἰκίαν, πόθος ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐλπίδος πραγματοποιήσεως, καὶ ἰδοὺ ἦδη ἐπραγματοποιεῖτο τὸ ἀνέφικτον ἐκεῖνο ὄνειρον.

Ἡ ἀμαξοστοιχία, χαλαρώσασα τὴν ταχύτητά τῆς, ἐπλησίασεν εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ τῶν Παρισίων σταθμόν. Ἡ ἀμαξία τοῦ κ. Λώρη, μία ὥραία βικτόρια μετὰ δύο θυμοειδεῖς ἵππους, κατάχρυσα ἐνδεδυμένους, ἀνέμενεν ἐκεῖ. Ὁ ἀμαξηλάτης ἀκίνητος ἐπὶ τοῦ ὀκρίβαντός του μετὰ τὰς ἡνίας ἀνά χεῖρας καὶ τὸ μαστίγιον ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνέμενε τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Λώρη.

Αἱ διαταγαὶ ἐδόθησαν χαμηλοφώνως, καὶ ἡ ἀμαξία μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος ἐχάθη ἐντὸς τοῦ συρφετοῦ τῶν μεγάλων λεωφόρων.

Ἡ λεωφόρος, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν, ἦτο τὴν στιγμὴν ἐκείνην πλήρης ζωῆς, κόσμου καὶ κινήσεως καὶ τὸ θέαμα, ὅπερ ἐξετυλίαστο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς νεαρᾶς ξένης, τῇ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε θὰ ἐλησμόνει ἐφ' ὄρου ζωῆς. Ἐβλεπε τέλος τοὺς Παρισίους, τοὺς ὁποίους τοσοῦτον εἶχεν ὄνειρευθῆ, καὶ ἐφαίνοντο ἐν τῇ πᾶσι κατικότητι τῶν πολὺ ὡραιότεροι τῶν ὄνειρων αὐτῆς. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἔβλεπον εἰς τὰς πόλεις. Αἱ ἐξαώροφοι οἰκίαι, ὡραῖαι ὡς ἀνάκτορα, τὰ ὡραῖα ἔργα μετὰ μεγαλοπρεπεῖς προθήκας. Τὸ κῆμα τοῦ πολυασχόλου πλήθους ἐκτετακτο καὶ κατήρχετο τὰ πεζοδρόμια εἰς κανονικοὺς στίχους, τοσοῦτον ἀραιοποιημένον, ὥστε ἐνόμιζεν ὅτι μεταβαίνει εἰς κάποιαν ἐορτήν, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ θέατρα μετὰ τὰς ζωηφόρους τῶν, τὰ μεγαλοπρεπῆ προπύλαιά των καὶ τοὺς ἱστορικοὺς ἐξώστιας των, αἱ ἐκκλησίαι, ἡ μάγος ὄπερα, ἡ μεγαλοπρεπῆς Μαδελαινή, ἡ λαμπηδὸν τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας μετὰ τὸ θαυμάσιον κράσπεδόν τῆς τῶν ἀνακτόρων τῆς, τὸν ὀβελίσκον τῆς καὶ τὰς δύο κρήνας τῆς, τὰς σκορπιζούσας ὑγρὰς δεσμίδας δίκην φωτοβόλων ἀδαμάντων, ἡ σκηνογραφικὴ ἀποψις τῶν Ἡλυσιῶν Πεδίων, ἅτινα εἶλεον τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὸν πλοῦτον τῶν ἀκτίων τοῦ δύνοντος ἡλίου, ὁ ἐπιβλητικὸς ὄγκος τῆς ἀψίδος τοῦ Ἀστέρος, ἀναμνησκούσης τὴν δόξαν τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐποποιίας, πάντα ταῦτα παρουσίαζον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῆς ἐν μαγικόν θέαμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΓΑΜΒΡΟΥΣ

Κωμωδία εἰς πράξιν.

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδος 1040 καὶ τέλος).

Κυρία.— Τὸν σκοπὸν μου; Μὰ τότε πῶς θὰ παντρεύωμεν τὴν Ἀγνή; Ἄρα δὲν εἶσαι ἱκανὸς νὰ μᾶς δώσης τὰ ἔξοδα ἑνὸς τέτοιου ταξιδιοῦ ἀνομιχῆς, ἀρα δὲν εἶσαι ἱκανὸς νὰ κρατήσης τὴν θέσιν σου, πρέπει νὰ εἶπῃς ψεῖματα. Ἄχ! ἂν δὲν ἦμουν ἐγὼ ἐδῶ μέσα! . . . Ἄν δὲν ἦμουν ἐδῶ νὰ τὰ σχεδιάζω ὅλα, δὲν θάχες μοῦτρα νὰ βγῆς στὴν κοινω- νία. Ἐγὼ ὅμως τὰ καταφέρνω ὅλα. Ἐγὼ ἐσχεδίασα αὐτὸ τὸ ταξίδι, ἐγὼ εἶπα ὅτι θὰ φύγωμεν γιὰ 21 ἡμέρας γιὰ τὴν Νίκαιαν, ἐγὼ ἔγραψα στὴν ἀδελφὴν μου νὰ στέλλῃ ἀπὸ τὴν Νίκαιαν τῆς κάρτες ποῦ θὰ τῆς στέλλω, ἐγὼ τέλος . . . καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ μπορῆς αὔριον νὰ λέγῃσαι «πενθερὸς τοῦ κυ- ρίου Εὐκλείδου».

Λέων.— Καὶ ἂν μᾶς προδώσῃ ἡ δούλα μας;

Κυρία.— Ἐχω ἐμπιστοσύνην σ' αὐτήν. (Καλοῦσα μὲ μισὴ φωνήν): Κατερίνα, Κα- τερίνα!

ΣΚΗΝΗ Β'.

Οἱ ἴδιοι καὶ ἡ Κατερίνα.

Κυρία.— Κατερίνα, εἰπὲ μιά φορὰ ἀκόμη ὅ,τι σὲ διέταξα. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ οἰκο- γενειακὸς φίλος κ. Εὐκλείδης ἔρχεται, τί θὰ τοῦ εἰπῆς;

Κατερίνα.— Θὰ τοῦ πῶ: «Λυποῦμαι πολὺ, κύριε, ἀλλ' ὁ κύριος, ἡ κυρία καὶ ἡ δεσποινὴς ταξιδεύουν γιὰ μερικὰς μέρας εἰς τὴν Ἑλβε- τίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Αὐστραλίαν, τὴν Σι- βηρίαν . . .»

Κυρία.— Πῶς εἶπες; πῶς εἶπες; Ἀνόητη, αἰωνίως βλακίς, αὐτὰ εἶναι περιττά, ἀρα δὲν μπορεῖς νὰ βαστάξης στὸ νοῦ σου τρία ὀνόματα. Νὰ πῆς μόνον «ταξιδεύουν στὴν Εὐρώπῃ», τόσο φθάνει. Ἀλλὰ πρόσεξε καλὰ νὰ ἔχῃς ὅλα τὰ σόγια κατεβασμένα, δὲν θ' ἀνάψῃς παρὰ μιά λάμπα, καὶ τὸ σπουδαιό- τερο νὰ μὴ φλυαρῆς μὲ τῆς δούλαις τῆς γει- τονιᾶς, τᾶκουσες; Γιατί, καταλαβαίνεις βέ- βαια, εἶσαι ἀρκετὰ ἔξυπνη γιὰ νὰ τὸ κατα- λάβῃς, ὁ ἰατρὸς μᾶς διέταξεν αὐτὴν τὴν ἀνά- παυσιν· εἶναι γιὰ χατῆροι τῆς δος Ἀγνῆς, ἡ ὁποία εἶναι κομμάτι ἀδύνατη· δὲν πιστεύω νὰ θέλῃς νὰ τὴν πεθάνωμεν.

Κατερίνα.— Θεὸς φυλάξοι, κυρία.

Κυρία.— Εἶσαι πολὺ καλὴ καὶ πιστὴ. Θὰ σοῦ δώσω 20 γρόσια παραπάνω μηνιάτικο. Τώρα πήγαινε νὰ κοιμηθῆς.

Κατερίνα.— Καλὴ νύκτα σας.

Ὅλοι.— Καλὴ νύκτα.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Οἱ αὐτοὶ ἐκτὸς τῆς Κατερίνας.

(Ἡ σιγὴ ἐπανέρχεται ὁ Λέων προσπαθεῖ νὰ κρατήσῃ ἀνοικτὰ τὰ μάτια του, πρῶγμα τὸ ὁποῖον τὸν κάμνει κωμικόν).

Κυρία.— Μὴ σπαταλᾷς, Ἀγνή, τὰ πούλια καὶ τὰ κάρτ ποστὰλ ἄδικα· γράφε μόνον εἰς τοὺς πλουσίους καὶ εἰς ἐκείνους ποῦ τὸ τα- ξεῖδί μας θὰ τοὺς κάμῃ νὰ σκάσουν ἀπὸ τὴ ζούλεια τους . . .

(Ἐκείνη ἀπεκοιμήθη ἐπάνω εἰς τὴν ἐφημερίδα του. Κρότος ἐπὶ κωφῶς ἀκούεται εἰς τὸν διάδρομον).

Ἀγνή.— Μητέρα!

Κυρία.— Τί εἶναι;

Ἀγνή.— Δὲν ἀκουσες τίποτε;

Κυρία.— Ὅχι.

Ἀγνή.— Νομίζω ποῦ κάποιος μᾶρκε μέσ' στὸ σπίτι.

Κυρία.— Εἶσαι τρελλή!

Ἀγνή.— Σὺ δὲ! ἄκουσε, κάποιος νομίζει προσπαθεῖ ν' ἀνοίξῃ τὸ σαλόνι.

Κυρία.— Δὲν ξέρω τί ἐπαθεῖς. Λέων, Λέων . . .

Λέων.— Δὲν κοιμοῦμαι.

Κυρία.— Δὲν θέλω νὰ μάθω αὐτὸ κα- ποῖος ἀνοίγει τὴν πόρτα, ἀκούω βήματα στὸ . . .

Λέων.— Naί, κάτι τρέχει. Ἄς μιλοῦμε σιγά. Ἴσως ἡ Κατερίνα κάτι ξέχασε.

Κυρία.— Ὅχι, αὐτὴ ἔχει τὸ κλειδί τῆς πόρτας τῆς ὑπηρεσίας. Ὡ Θεέ μου! τὰ βή- ματα ἀκούονται στὴν κάμαρά μου.

Λέων.— Πάω νὰ διῶ.

Κυρία.— Μὴ μᾶς ἀφήσης μόναις ἐδῶ.

Λέων.— Τότε ἐλάτε ἀπὸ πίσω μου. Ἐγὼ δὲν φοβοῦμαι, ἔχω κοντὰ τὸ πιστόλι.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Οἱ αὐτοὶ καὶ εἰς κλέπτης.

Ὁ κλέπτης.— Μπα! ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἐδῶ! περίεργον.

(Μόλις εἶπεν αὐτό, ὁ κ. Λέων ὄρμηξ καὶ τὸν πιάνει Ἡ Κυρία καὶ ἡ Ἀγνή παρ' ὀλίγον λι- ποθυμοῦν. Ὁ Λέων ὀρμηξ κάτω τὸν κλέπτην καὶ βάζει τὸ πόδι του ἐπάνω εἰς τὸ σιγῆτος τοῦ κλέπτου).

Λέων.— Βλέπεις, διαβολάνθρωπε, ποῦ σὲ περιμένα! Τώρα ποῦ σὲ κρατῶ θὰ πᾶς ἄλλη μιά φορὰ στὴν ἀστυνομίαν. Ἀγνή, πήγαινε νὰ φέρῃς ἀπὸ τὴν κουζίνα ἕνα χονδρὸ σχοινί.

Κλέπτης.— Σκοπεύετε νὰ μὲ πνίξετε ἐδῶ μέσα;

Λέων.— Ὅχι, ἄθλιε, θὰ σὲ δέσω καὶ θὰ σὲ παραδώσω . . .

Κλέπτης.— Συγχωρήσατέ με, πρώτη φορὰ τὸ κάμνω, ἐνόμιζον ποῦ λείπετε.

(Ἡ Ἀγνή φέρει τὸ σχοινίον)

Λέων.— Τώρα δεῖξέ μου τί ἔχεις στῆς τσέ- πες σου. Ἐν περίεργον! πολὺ ὠραῖα, μέσα στὴν Πόλι, μὲ στρατιωτικὸν νόμον μάλιστα, πολὺ ὠραῖα, πολὺ ὠραῖα· ἡ τιμωρία σου θὰ εἶναι αὐστηροτέρα. Τώρα, Ἀγνή, φώναξε ἕνα ἀστυνόμον.

Ἀγνή.— Μάλιστα, πατέρα.

Κυρία (συνερχομένη).— Ὅχι, ὄχι, μὴ πρὸς Θεοῦ! μὴ φωνάξης, Ἀγνή. Λέων, τί κάμεις; αὐτὸ εἶναι τρέλλα.

Λέων.— Μπα!

Κυρία.— Ἀλλοίμονον, πρέπει νάμαι ἐγὼ ἐδῶ μέσα γιὰ νὰ φροντίζω γιὰ ὅλα! (χαμηλό- νουσα τὴν φωνήν) Σκέψου τί θὰ γράψουν αὔριον αἱ ἐφημερίδες: «Ὁ κ. Λέων συνέλαβε ἕνα κλέπτην εἰς τὸ σπίτι του». Πῶς; ὁ κ. Λέων ταξιδεύει στὴν Ἰταλίαν! . . . Θὰ γί- νωμεν γελοῖοι!

Λέων.— Ἐχεις δίκαιον, τί νὰ κάμω λοιπόν;

Κυρία.— Πέ του ὅτι τὸν λυπήθηκες, ὅτι τὸν συγχωρεῖς.

Κλέπτης.— Τί μὲ φυλάγετε τόσην ὥραν ἐδῶ; Πότε ἐπὶ τέλους θὰ φωνάξετε τὴν ἀστυ- νομίαν νὰ γλυτώσω;

Λέων.— Πῶς ὀνομάζεσαι;

Κλέπτης.— Δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω λόγον. Θὰ μιλήσω ὅταν πάγω στὴν ἀστυνομίαν.

Κυρία.— Ἐγὼ ἐμεσολάβησα γιὰ τὸ καλὸ σου. Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς σκληροὶ ἄνθρωποι. Μᾶς δοκίμασε ὅτι δὲν θὰ ἐπαναλάβῃς . . .

Λέων.— Δὲν ἀπαντᾷς;

Κλέπτης.— Πρῶτα αἰ' ὅλα δόστε μου τὸ ρεβόλβερ μου.

Λέων.— Κ μὴ ἀφοιά.

Κλέπτης.— Τότε πηγαίνετε νὰ φωνάξετε τὸν ἀστυφύλακα. Θέλω τὰ ἐργαλεῖά μου. Ἄστε τῆς συμπάθειες σας. Γιατί ἀπατᾶτε τὸν κό- σμο; Σεῖς ἐγράψατε στὰς ἐφημερίδας ὅτι εἴσθε στὴν Νίκαια καὶ ὅμως εὗρισκεσθε μέσ' στὸ Πέραν . . .

Λέων.— Καλὰ, θὰ σοῦ δώσω ὅ,τι ζητεῖς σὰν φύγῃς ἀπὸ τὸ σπίτι.

Κλέπτης.— Ἔτσι τὸ λές.

Λέων.— Σοῦ δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου.

Κλέπτης.— Κι' αὐτὸ δὲν ἔχει σημασίαν.

Κυρία.— Βγάλε τῆς σφαιρες.

(Ὁ Λέων βγάζει τὰς σφαιρας καὶ δίδει εἰς τὸν Κλέπτην τὸ περιστροφον καὶ τὸ μαχαῖρι του).

Κλέπτης.— Πολὺ καλὰ. Τώρα δόστε μου δύο λίρες.

Λέων.— Ἄν περνοῦσε ἀπ' τὰ χέρια μου τί ξύλο θάτρωγες!

Κυρία.— Ὅχι, ὄχι, Λέων, δόσε δύο λίρες, δὲν πειράζει.

Λέων.— Πάρτες (δίδει δύο λίρας).

Κλέπτης.— Καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ μοῦ ὀμιλῆς ἐνικῶς. Πρέπει νὰ μὲ θεωρῆς φίλο σου.

Λέων.— Τί ὑπομονή!

Κλέπτης.— Θέλω νὰ μὲ συνοδεύσης ὡς τὴν πόρτα.

Λέων.— Πολὺ καλὰ, πολὺ καλὰ.

(Καταβαίνει τὴν σκάλαν, συνοδεύων τὸν ἄγνωστον).

Κυρία.— Ἀλλὰ πρὸ παντός, Λέων, παρα- κάλεσε τὸν φίλον μας, διὰ τὸ συμφέρον του καὶ διὰ τὸ δικό μας, νὰ μὴ διηγηθῇ τὴν ἱστο- ρίαν αὐτὴν στὸν κόσμον! Κατάλαβες τὴν αἰτία;

(Μίμησις)

ΑΘΥΡΟΣΤΟΜΟΣ

ΤΟ ΠΑΥΣΩΔΗΘΗ ΜΥΡΙΔΟΥ
ΕΙΝΑΙ

μοναδικὸν φάρμακον

κατὰ τῶν

ρευματισμῶν καὶ νευραλγιῶν.

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ

τὰ καρδιακὰ νοσήματα.

ΑΡΙΘΜΕΙ

πλείστας ἐπιτυχίας.

ΕΙΝΑΙ

θαυμασίον ἀσφαλὲς φάρμακον.

ΠΑΥΣΩΔΗΘΗ

ὄνομα καὶ πρᾶγμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Την παρελθούσαν Κυριακήν τελέσθη ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Νικολαίου ἐν Τριβαλίῳ ὑπὸ τῆς οικογενείας τοῦ ἀειμνήστου Γρεβενῶν τρίμηνον μνημ. συνον, ὑπερουργούντος τοῦ Παν. μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Αἰμιλιανοῦ.

— Ἡ Δημογεροντία Δεμῖρ Ἰσὰρ τηλεγραφικῶς ἠὲχαρίσθησεν τὴν Α. Θ. Π. καὶ τὴν Ἱ. Σύνοδον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου μητροπολίτου Μελενίκου κ. Κωνσταντίνου.

— Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἐκ Τραπεζοῦντος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὁ θάνατος τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Κοντουρᾶ.

— Τὰ κοινοτικά σωματεῖα Μοσχονησίων διὰ τηλεγραφήματος αὐτῶν πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ζητοῦν ὡς ἐπίσκοπον αὐτῶν τὸν ἐπίσκοπον τοῦ Σεβασμ. ἁγ. Ἐφέσου ἐν Ἀδραμυττίῳ θεοφιλ. Μυρίνης κ. Ἰωακείμ.

— Ἡ Α. Θ. Π. ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰ Δύο Σώματα τὴν αἰσίαν λύσιν τῆς μεταξὺ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διαφορᾶς σχετικῶς πρὸς τὴν ἰδρυσιν καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἐν Πέτραν ἰδρυθησομένου Ζαριφείου Νοσοκομείου. Ἐνεκρίθη ὑπὸ τῶν Δύο Σωμάτων ὡπως ἐκφρασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν αἱ εὐχαριστίαι τοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν εἰς αὐτὸ ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς ἐποπτείας τῆς λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου.

— Ἐλήξε τέλος κατὰ τὴν διαρρεύσαν ἑβδομάδα καὶ τὸ ἀπὸ τετραμήνου ἤδη ἐκκρεμὲς ζήτημα τοῦ ἁγ. Ροδουπόλεως. Ἡ Ἱερά Σύνοδος, μεθ' ἱκανὴν συζήτησιν, τὰς μὲν κατὰ τοῦ Μητροπολίτου κατηγορίας περὶ πλαστογραφίας καὶ παραβιάσεως τῶν προνομίων ἀπέρριψε κατὰ πλειοψηφίαν, κατέκρινεν ὅμως καὶ ἐξέφρασε μομφὴν διὰ τὴν ἀνάμιξιν τοῦ Μητροπολίτου ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς διαθή-

κης καὶ διέταξεν αὐτὸν ἀμέσως νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

— Ὁ Παν. μητροπολίτης Μυριοφύτου τηλεγραφικῶς ἀνήγγειλε χθὲς εἰς τὸ Πατριαρχεῖα, ὅτι αἱ ἀρχαὶ παρανόμως ἐστρατολόγησαν διδάσκαλον τῆς Κοινότητος Μυριοφύτου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Διάλεξις.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογ. Συλλόγῳ ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν δημοσιογράφου κ. Α. Καλεῦρα, θέμα ἔχοντος τὰ ἔργα τοῦ Κ. Χριστομάνου. Τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον ἐχειροκρότησεν ἐνθουσιωδῶς τὸν κ. Καλεῦραν, ὅστις μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ εὐκρινείας ἀνέλυσε τὰ ἔργα τοῦ πολυκλαύστου λογιου.

Εὐεργετικὴ τῶν Σχολῶν Συνασοῦ.— Ἀύριον ἐν ἡμερῶσι δίδεται ἑκατὸς εὐεργετικὴ παράσσις ὑπὲρ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Συνασοῦ, καθ' ἣν διδασχθήσεται τὸ τετραπράκτον εἰδυλιακὸν δράμα «Κρικέλας ὁ Ἀρχιληστής» μετὰ χορῶν καὶ ἀσμάτων καὶ ἡ μονόπρακτος κωμῶδι «Ὁ θάνατος τοῦ Περικλέους», κατὰ τὰ διαλείμματα δὲ θὰ λειτουργῇ μέγας κινηματογράφος με ἐκλεκτὰς ταινίας. Περιστὸν θεωροῦμεν νὰ προτρέψωμεν τὸ φιλόμουσον ὄμιον ἐν δημοσίῳ, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν παράσσιαν αὐτήν, διδομένην ἐν τῷ θεατρῷ «Βαριετὲ» ὑπὲρ τῶν σχολῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Συνασοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς γενεθλίου φιλομοσύνης καὶ φιλογενῶν Μικρασιατῶν. Ἄλλως τε, ἡ κοινότης Συνασοῦ ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἀφειδῶς ἐξοδεύει ὑπὲρ συντηρήσεως σχολῶν, μεταλαμπαδευσῶν τὰ φῶτα ἀνά τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Χορὸς Ταταούλων.— Εἶναι πράγματι ἄξιοι παντὸς ἰαίνου οἱ διοργανώσαντες τὴν χορευτικὴν ἡμερίδα τῆς παρελθ. Κυριακῆς, 15 Ἰανουαρίου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου ὁ «Ἡρακλῆς» Ταταούλων, τῶσον διὰ τὴν ἐπιτυχὴ προτοβουλίαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐπιζατησασαν εὐκοσμίαν, τὰξιν καὶ ἀπαραμίλλον εὐγένειαν τῶν διοργανωτῶν. Ἡ διοργάνωσις τοιούτων συναθροίσεων με καθαρῶς οικογενειακὸν χαρακτήρα, ἀποτελεῖ τιμὴν εἰς τὴν κοινότητα Ταταούλων, οἱ δὲ Ταταυλιανοὶ ἀπέδειξαν ἅπασ ἔτι ὅτι καὶ κοινοτικῶς γνωρίζουν νὰ ἐργάζονται καὶ εὐπρεπῶς νὰ διασκεδάζουν. Ὁ Σύλλογος «Ἡρακλῆς» ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀκαμάτου κ. Ν. Εἰάνθη, εὖρε τὸν μόνον ἀπὸ χαρακτήρος καὶ ἀρχῶν

ἀφρόδιον διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διέυθυνσιν χορῶν καθαρῶς οικογενειακῶν μεθ' ὅλης τῆς αὐστηρᾶς κοσμιότητος, ἧς διακρίνει τὴν Ἑλληνικὴν οικογένειαν. Τὰς ἐντιπώσεις ταύτας ἀπεκόμισαν φιλικαὶ ἡμῖν οικογένεια. αἱ ὁποῖαι μᾶς παρεκάλεσαν νὰ προσθέσωμεν τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν πρὸς τὸ ἀξιότιμον προεδρεῖον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου.

Ὁ χορὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐνώσεως Ἐμποροῦπαλλήλων.— Πρωτοφανὴς ἐπιτυχία ἐπέσπερε τὸν χορὸν τοῦ λαμπροῦ τούτου σωματείου, τοῦ κατακτησαντος τὰς συμπαιθεῖας πάντων τῶν παρακολουθούτων τὴν ἐξαιρετικὸν αὐτοῦ δράσιν. Ἡ κομψὴ καὶ φωτόλουστος αἰθουσα τῆς Γαλλικῆς Ἐνώσεως ἐπληρώθη τὸ παρελθὸν Σάββατον ὑπὸ κόσμου ἐκλεκτοῦ. Μετὰ τὴν ἀνάκρουσιν ὑπὸ τῆς λαμπρῶς κατηρησμένης ὀρχήστρας τῶν ὕμνων τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Μασσαλιώτιδος, ἀμφοτέρων χειροκροτηθέντων, ἤρχισαν οἱ χοροὶ, διεξαχθέντες μέχρι πρωῆας ἐν ἀνεταπτότῳ εὐθυμίᾳ. Μέγας συνωστισμὸς παρατηρήθη εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ λαχείου, περιλαμβανόντος ὄμοια ἀντικείμενα, δωρηθέντα ὑπὸ πολλῶν ἐμπόρων, πρωτοστατούντος τοῦ ἐκ τῶν θερμότερων ὑποστηρικτῶν τῆς Ἐνώσεως κ. Βέκερ. Παντες οἱ ἐπίσημοι, ἰδίᾳ δὲ ὁ κ. Εὐγενίδης, ἐξεφράσθησαν λίαν κολακευτικῶς διὰ τὸ ἔργον τοῦ σωματείου καὶ ὑπεσχέθησαν πλήρη τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν. Καθὰ δὲ πληροφροῦμεθα εὐχαρίστος, καὶ τὸ ὑλικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ χοροῦ ὑπῆρξε λίαν ἱκανοποιητικὸν καὶ ἀντάξιον τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἀκαμάτως ἐργαζομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀραβῶνες.— Ἐν Ἐσκή-Σελίχ τὴν 23 Δεκεμβρίου ἐτελέσθησαν οἱ ἀραβῶνες τῆς δεσποινίδος Καλλιόπης, θυγατρὸς τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων τῆς πόλεως μας κ. Ζήση Ζούρα, μετὰ τοῦ κ. Μιχαὴλ Ἀγιανογλου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὖχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ πᾶν ἀγαθόν. — Γ. Α. Κοτ.

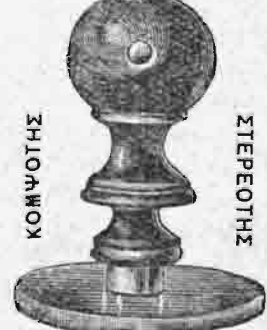
Διδασκαλικὴ κίνησις.— Μετὰ χαρᾶς πληροφοροῦμεθα ὅτι ἰδρῦθη ἐν

Μοναστηρίῳ Λιδασκαλικὸς Σύνδεσμος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Ἐνωσις» καὶ ἐφωδιασθῆ διὰ τῆς ἀπαιτουμένης Κυβερνητικῆς ἀδείας. Εὐχόμεθα αὐτῷ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ **Μοισασηρίου** : Ἐκηδεύθη ἐν μέσῳ γενικῆς λύτης ὑπὸ τοῦς πενήτους ἡγους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου, εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας τῆς, ἡ πολὺκλαύστος Φιλομένη Ἄνδρε δου. Ἡ το θυγάτηρ τῆς Θηρεσίας καὶ Ἀνδρέου, ἐργατῶν τῶν Μουσῶν, καὶ ἀδελφῆ δύο φερελαίδων νέων τῆς πατρίδος μας, τέκνων, ἀνταξίων τοῦ ἀγρίως ἐνταῦθα δολοφονηθέντος πατρὸς των Δημητρίου Ἀνδρεάδου, διδάκτορος τῆς νομικῆς, τοῦ προσφιλοῦς καὶ ἀκαμάτου γυμναστοῦ μας, ὅστις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως μέχρι τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἦτο ἡ ψυχὴ τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου, καὶ τοῦ Κωνσταντίνου, φοιτητοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Ὁ Γυμναστικὸς Σύλλογος, ἐκτιμῶν τὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερεν αὐτῷ, παρηκολούθησε μετὰ τῆς μουσικῆς του τὴν κηδείαν, καταθέσας καὶ στέφανον. Πρὸς τοῦς ἀδελφούς τῆς μεταστάσης, οἵτινες δὲν ἤξιώθησαν ν' ἀποδώσωσιν αὐτῇ τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν, διότι ἐπέρωτο μακρὰν τῆς πατρίδος των, ἐκεῖ ὅπου τὸ καθήκον τοῦς ἐκάλεσε, νὰ δοκιμάσωσι τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον, ἐκφράζω θερμὰ συλλυπητήρια. — Δ. Τ.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ **Ἐρμενίκου** τῆς ἐπαρχίας Δέρκων : Ἡ κοινότης μας τρέφει βαθειὰν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἱερέα μας αἰδ. Κωνσταντ. Ἰωαννίδην, ἐκ Στρομνίτης τῆς Μακεδονίας ὀρμωμένου, ὅστις, θερμῶ ζήλω κινούμενος, διὰ λαχείου διοργανωθέντος ὑπ' αὐτοῦ καὶ διὰ διαφορῶν δωρεῶν ἐπροίκισε τὴν πτωχὴν καὶ ἐγκαταλειμένην ἐκκλησίαν ἡμῶν δι' ἀμφίων καὶ ἱερῶν σκευῶν, τῶν ὁποίων ἐστερεῖτο, ἀξίας ὑπὲρ τῶν ἑπτακισχιλίων γροσίων. Εἴθε τὸ παράδειγμα τοῦ ἱερέως τούτου νὰ μιμηθῶσι καὶ ἕτεροι ἱερεῖς πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν κοινοτήτων.

ΚΟΜΨΟΤΗΣ
ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΟΜΟΓΕΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ

ΕΞ ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ

Κ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

606 ΓΙΟΥΚΣΕΚ-ΚΑΛΛΗΡΙΜ 606

ΤΕΛΕΙΩΣ ΚΑΤΗΡΤΙΣΜΕΝΟΝ

ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ
ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΒΩΔΙΟΥ

Ο διάσημος μουσικός Χάϊδεν είχε γυναίκα φιλάργυρον και γλωσσολόγο, με την οποίαν ρυθόποτε εξήσαν ευτυχισμένοι. Ον εκείνος ήτο ευθυμικός, καλός τούς τρόπους και εύκολος εις τας συναλλαγάς του, τοσοῦτον ἕτερόν του ήμισυ ήτο δύστροπον και ἀνάποδος καθε του πράξιν. Η παραμικρά αἰτία ἔφθανε διὰ νὰ κάμῃ ἀνω-κάτω τὸ σπίτι. Ο δυστυχὴς Χάϊδεν τὴν εἶχεν ἐρωτευθῆ πολὺ μικρός. Ητο πολὺ ὡραία και πτωχὴ ὡς και αὐτὸς και χωρὶς νὰ τὸ καλοσυλλογισθῆ τὴν ἐνυμφεύθη. Κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ συζυγικοῦ βίου ἔτη τὸ νεαρὸν ζεῦγος ἔζη ἐν στερήσει, ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ τάλαντον τοῦ Χάϊδεν ἤρχισε νὰ ἀναγνωρίζεται, ἡ ἐπιτυχία ἐστεφάνωσε τοὺς κόπους του, ἡ δοξα ἔφθασεν, ἡ φήμη του ἐθριάμβευσεν εἰς τοὺς Παρισίους, ὅπου αἱ συνθέσεις του ἐπωλοῦντο κατὰ ἑκατομμύρια. Τὰ πράγματα ἤλλαξαν, ὁ πλοῦτος διεδέχθη τὴν πτωχείαν, ἀλλ' ὁ χαρακτήρ τῆς γυναικὸς του ἔμεινεν ὁ αὐτός.

Ο Χάϊδεν ὑπέφερε, χωρὶς νὰ τὸ λέγῃ εἰς οὐδέν, τὴν δυστυχίαν του και ἐζήτησεν παρηγορίαν εἰς τὴν ἐργασίαν, εὐτυχὴς ἀνδρὴν τὴν τοῦ διέκοπεν ἡ κυρία του με καμμίαν μονόπρακτον τραγωδίαν.

Μίαν πρωίαν, ἐνῶ ἐργάζετο εἰς τὸ γραφεῖόν του, ὁ ὑπηρετὴς του εἰσήγαγεν ἕνα χονδρὸν, κοντόν, κατακόκκινον χωρικόν, με πρόσωπον γελαστόν, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἔχαιρέτισεν, ἐκάθισεν με ὄλην του τὴν ἀφέλειαν.

— Τί με θέλετε; ἠρώτησεν ὁ Χάϊδεν, ὀλίγον ἐκλεπληγμένος.

— Συγχωρήσατέ με ἀν σὰς ἐνοχλῶ πρωινιάτικο ἔσεις εἰσθε ὁ κ. Χάϊδεν;...

— Ὅλος κι' ὄλος.

— ... ὁ διάσημος μουσουργός, ὅστις τιμῆ ὀλόκληρον τὴν Γερμανίαν και διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι ὑπερήφανος ἡ Αὐστρία, διότι κατοικεῖ τὴν πρωτεύουσάν της...

Ο Χάϊδεν ἠθέλησε νὰ διαμαρτυρηθῆ, ἀλλ' ὁ χονδρὸς χωρικός τὸν διέκοψε:

— Γνωρίζω τὴν ἀξίαν σας πολὺ καλά.

— Βέβαια θὰ εἰσθε μουσικός;

— Ὅχι βωδέμπορος.

— Και τί λοιπὸν ἐπιθυμεῖτε;

— Θὰ σὰς κάμω μίαν πρότασιν: Σήμερον ὁκτώ πανδρεῦω τὴν κόρην μου και ἐπειδὴ ἤξεύρω δι' ὄλος ὁ κόσμος ἀγαπᾷ τὰ τραγουδία σας, τῆς ἔταξα ὅτι εἰς τὴν χαρὰν τοῦ χοροῦ ἔσονται χορὸ με τὸν σκοπὸν ἑνὸς βωδίου, ποῦ εἶναι ἕνα ἐπιτηδες δι' ἐκείνην. Ἐπιγράψω τὸ διήγημα σας... ὅτι εἶναι ἀνάγκη...

Καὶ ἐτράφηξεν ἀπὸ τὴν τσέπη του μιά σακκούλα γεμάτη χρυσαῖς-χρυσαῖς λίραις και τὴν ἀκούμβησεν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

— Α! ὄχι, ὄχι, φιλε μου, ἐφώνησεν ὁ Χάϊδεν.

— ἤξεύρω, θὰ μοῦ εἰπῆτε ὅτι δὲν γράφετε παρὰ διὰ βασιλεῖς και μεγιστάνας; και ἐγὼ δὲν εἶμαι εὐγενής, ἀλλ' εἶμαι πλούσιος, ἔχω και ἐγὼ τὴν ὑπερηφανείαν μου, τὸ ὑπεσχεθῆν εἰς τὴν κόρην μου, θὰ τὸ κάμω με καθε θυσίαν. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ὀρίσετε τὴν τιμὴν.

— Τὰ τραγουδία ποῦ γράφω δὲν χορεῦνται. Ὁ σκοπὸς των δὲν θὰ σὰς ἀρέσῃ πολὺ.

— Ἴσως γιὰ μένα, ἀλλ' ὁ γαμβρός ἤξεύρει μουσικὴν. Παιζει ἕνα περίφημο κλαρίνο και ἡ κόρη μου ἐπίσης παιζει λαοῦτο. Μάλιστα ὁ πρῶτός της δάσκαλος, ὁ γέρω Γκόελλμαν, ἔλεγεν ὅτι ἔχει μουσικὸν τάλαντον.

— Ὁ Γέρω Γκόελλμαν, λέγετε, ὁ Γέρω Γκόελλμαν. Αὐτὸς ἦτο ὁ πρῶτος διδάσκαλός μου τῆς μουσικῆς, εἶπεν ὁ κ. Χάϊδεν μετὰ συγκινήσεως. Αὐτὸς μοῦ ἔδωκε τὸ πρῶτον μάθημα τῆς μουσικῆς ἐν ὄσφ ζω, οὐδέποτε θὰ τὸν λησμονήσω.

— Λοιπὸν συγκατατίθεσθε;

Ο Χάϊδεν, συγκινηθεὶς ἀπὸ τὴν ἀφέλειαν τοῦ χωρικοῦ, συγκατετέθη.

— Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ πρώτου μου διδασκάλου, εἶπε, θὰ τὸ κάμω.

Ο χωρικός κατενθουσιασμένος ἀνεχώρησε. Μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ Χάϊδεν παρετήρησεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ πλῆρες λουδοβικίον βαλάντιον και τὴν διεύθυνσιν τοῦ χωρικοῦ. Προσκαλεῖ τὸν ὑπηρετὴν του και τοῦ λέγει νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως τὸ χρῆμα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην του.

Ἡ σύζυγός του, ἥτις ἦτο κρυμμένη ὀπισθεν τῆς θύρας και ἤκουσε τὰ πάντα, ὤρμησεν εἰς τὸ γραφεῖον ὡς λυσσοσμένη λέαινα.

— Τρελλὸς εἶσαι ἢ ζουρλὸς; Πές το νὰ τὸ ἤξεύρω.

— Τί ἔχεις, ἀγάπη μου;

— Καλέ, ἐπалаβόθηκες;

— Και πῶς τὸ συμπεραίνεις;

— Νά, σοῦ δίδουν μίαν παραγγελίαν, σὲ πληρώνουν και ἐσὺ ἐπιστρέφεις τὰ χρήματα. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι αὐτὰ καμώματα τρελλοῦ;

— Ἀλλά, χρυσὸ μου...

— Ἀκούς ἐκεῖ νὰ ἀρνῆσαι τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας σου!...

— Ἀκου νὰ σοῦ ἐξηγηθῶ.

— Τί νὰ μοῦ ἐξηγηθῆς;

— Ὅτι με εὐχαριστῆ νὰ κάμω μίαν χάριν εἰς αὐτὸν τὸν ἀγαθὸν ἄνθρωπον.

— Ποῦ δὲν εἶδαν ποτὲ τὰ μάτια σου.

— Ἡ κόρη του εἶχε δάσκαλο τὸν πρῶτον δάσκαλόν μου.

— Εἶδες λόγον; Καλέ, αὐτὸς τρελλάθηκε! Και τί δουλειὰ κάνει;

— Εἶναι βωδέμπορος.

— Και δὲν πᾶς νὰ τοῦ ζητήσῃς ἕνα βῶδι χωρὶς παράδες νὰ δῆς τί θὰ σοῦ πῆ...

— Ἀλλά δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πράγμα.

— Ἐγέγρασες και δὲν ἀλλάξῃς ἀκόμη, ἀλλὰ και δὲν θ' ἀλλάξῃς ποτὲ... Καλὰ λέγει ὁ κόσμος ὄλος ὅτι θὰ ψωφήσῃς στὴν ψυδα ἐπάνω.

Διὰ νὰ γλυτώσῃ ὁ Χάϊδεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν μονόπρακτον τραγωδίαν, ἐμβήκεν εἰς τὸ σπουδαστήριόν του και ἤρχισε νὰ συνδέτῃ τὸ τραγουδάκι ποῦ ὑπεσχεθῆ εἰς τὸν χωρικόν.

Τὴν ἐπομένην τὸ ἔστειλεν εἰς τὸν βωδέμπορον, ὅστις ἐτρελλάθηκεν ἀπὸ τὴν χαρὰν του. Ὁμοίως και ὁ γαμβρός του ἐχάρηκε πολὺ και ἀμέσως ἀντέγραψεν αὐτὸ διὰ τὰ διαφορὰ ὄργανα και ἤρχισαν αἱ προπαρασκευαί.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ χωρικός προσεκάλεσε εἰς τὸ σπίτι του τοὺς καλλιτέρους μουσικούς τῆς Βιέννης διὰ νὰ ἀκούσουν τὸ τραγουδάκι τῆς κόρης του. Ὅλοι κατεγοητευθῆσαν, ὄλοι τὸ ἐθαύμασαν, ὄλοι εἶπον ὅτι τέτοιο τραγουδὶ ποτὲ τοὺς δὲν ἤκουσαν, ὄλοι τὸ ἠῶσαν ἀριστούργημα.

— Κύριοι, ἐφώνησεν ὁ βωδέμπορος με ὑπερηφάνειαν, τὸ συνέθεσεν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κόρην μου ὁ διάσημος Χάϊδεν. Αὐτὴ τὴν τιμὴν δὲν θὰ τὴν ξεχάσω ἐνόσω ζω.

— Παιδιά μου, με αὐτὸν τὸν σκοπὸν θ' ἀρχίσῃ μεθαύριον ὁ χορὸς ἔς τὴν χαρὰν σας. Και φαντασθῆτε δὲν ἠθέλησε νὰ πάρῃ οὔτε δεκάρα. Σαλεύει τὸ μυαλό μου τί νὰ τοῦ κάμω πρὸς ἀμοιβὴν.

Καὶ αἴφνης ἐκτύπησε τὸ μέτωπόν του, ὥσει τοῦ ἦλθε μιά καλὴ ἰδέα.

— Τὸ ἠῶρα, ἐφώνησε, θὰ τοῦ δώσω τὸ καλλιτέρο βῶδι τοῦ σταύλου μου.

— Ὅλοι ἐπεδοκίμασαν τὴν ἰδέαν.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν, πᾶμε νὰ τὸ διαλέξωμεν.

Ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς προσκεκλημένους κατῆλθεν εἰς τοὺς σταύλους. Ἐδιάλεξαν ἕνα γιγαν-

ταῖον βῶδι, τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν ὄλων.

— Πρέπει νὰ τὸ στολίσωμεν, εἶπεν ὁ γαμβρός. Και ἤρχισεν ἀμέσως τὸ ἔργον.

Τὰ κορίτσια τοῦ ἔπλεξαν στεφάνους ἀπὸ ἀνθὴ και τὰ παλληκάρια τοῦ ἐχρύσωσαν τὰ κέρατα. Μεσονύκτιον ἐκτυποῦσεν ὅτε ἡ ἐργασία ἐτελείωσεν.

Ο βωδέμπορος με τοὺς προσκεκλημένους και τὸ βῶδι ἐξεκίνησαν ἐν ἄκρῃ σιγῇ διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Χάϊδεν. Ἐφθασαν τέλος πρὸ αὐτῆς, οἱ μουσικοὶ παρατάσσονται εἰς κύκλον και εἰς ἐν σημείον τοῦ διευθυντοῦ ἀρχίζει τὸ τραγοῦδι.

Ο Χάϊδεν ἐντρομος ἐξυπνῶ και ζητεῖ νὰ μάθῃ τί συμβαίνει. Μέσω ἔς τὸν τρόμον του ἀναγνωρίζει τὸ τραγοῦδι, ποῦ εἶχε συνθέσει διὰ τὸν χωρικόν. Κατέβηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, ἔβαλε τὸ φόρεμά του και ἠνοιξε τὸ παράθυρον.

Φρενητιῶδη χειροκροτήματα ἀντήχησαν εἰς ὄλον τὸν δρόμον.

Αἱ γειτονικαὶ θύραι ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἠνοιξαν ὄλοι και ὄλοι με μίαν λυχνίαν εἰς τὸ χέρι ἠρότων τί συμβαίνει.

Ο Χάϊδεν κατῆλθε, τοὺς παρεκάλεσε νὰ εἰσέλθωσι και ἐξεπλάγη ὅταν εἶδε τὸ τεράστιον ἐκεῖνο βῶδι φορτωμένο ἀπὸ ἀνθῆ.

Ο Χάϊδεν ἠσπάσθη τὴν νύμφην και συνεχάρη τοὺς μουσικούς.

— Σὰς παρακαλῶ, εἶπεν ὁ βωδέμπορος, ἐπιτρέψατε νὰ σὰς παουσιάζω τὸ εὐμορφότερο βῶδι τοῦ σταύλου μου.

Τὸ ζῶνον προῦχώρησε με σοβαρότητα και μεγαλοπρέπειαν.

Ο Χάϊδεν ἔσπασε ἔς τὰ γέλια.

Ὅλοι ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των καταγοητευμένοι ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ μουσουργοῦ.

Ο Χάϊδεν γελῶν ἔλεγεν εἰς τὴν γυναῖκά του:

— Τὰ εἶδες ποῦ ἔλεγε ὅτι δὲν θὰ μοῦ ἔδιδε δωρεάν ἕνα βῶδι; Μοῦ ἔδωκε τὸ καλλίτερον ποῦ εἶχε.

Τὴν ἐπομένην ἡ Βιέννη ὀλόκληρος ἐγνώριζε τὸ ἀνεκδοτὸν τῆς νυκτός, και ὄλοι ἐζήτησαν νὰ ἀκούσουν τὸ τραγοῦδι τοῦ Βωδίου, τὸ ὁποῖον ἕως σήμερον φέρεται εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ ἐνδόξου μουσουργοῦ με αὐτὸν τὸν τίτλον.

— Και τί θὰ κάμῃς τὸ βῶδι; ἔλεγεν εἰς τὸν Χάϊδεν ἡ σύζυγός του.

— Ξεύρω κι' ἐγὼ; Θα τὸ χαρίσω.

— Νὰ τὸ χαρίσῃς; Αὐτὸ μονάχα μᾶς ἔλειπε.

— Ἀλλά δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ φᾶμε ἡμεῖς οἱ δύο.

— ἠμποροῦμεν περίφημα νὰ τὸ πουλήσωμεν.

— Νὰ τὸ πουλήσω! Αὐτὸ δὲν εἶναι ἐπάγγελμά μου. Θα τὸ χαρίσω εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

— Ἄν τὸ κάμῃς, νὰ ξεύρῃς πορτῶ τώρα.

— Και ἂν τῶλεγες ἀλήθεια! ἐσκέφθη ὁ Χάϊδεν.

— Ἀκούς ἐκεῖ, νὰ ταῆσῃς τὴν πόλιν και σὺ νὰ τὰ τινύξῃς ἔς τὸ νοσοκομεῖον...

— Ὅχι, ἀγάπη μου, τὸ βῶδι θὰ τὰ τινύξῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

N. Σ.

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ „ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ“

ΟΔΟΣ ΣΙΡΑ ΣΕΛΒΙ

Ἐναντι τῶν Γερμανικῶν Νοσοκομείων

Ἀνοικτὰ και ἐκ τῶν 4 πλευρῶν

Ἐνοικιάζεται τὸ τελευταῖον

διαμέρισμα με 5 δωμάτια

ΤΙΜΗ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΗ

Ἀπευθυντιὸν τῷ θυρωρῷ

ΣΕΛΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

‘Απ’ Όλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΗΡΑ ΚΑΙ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥΠΟΛΕΙ

Ίδρυθείσα το 1910.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΤΗΣΙΑΣ

Διά την Τουρκίαν (μετ’ ε. τελών) Γρ. 25.—
» τὸ ἔξωτερικόν » Φρ. 8.—

Ἐξάμηνοι τε ἰση.

20 Παρ.—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20

Τὸ ‘Απ’ Όλα» ἐκτυπῆται ἑβδομαδιαίως εἰς
ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ, ΣΑΑΤΣΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

Ὀνδεμία αἰτήσις πρὸς ἐγγραφήν γίνεται δεκτή,
ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

ΟΙΝΟΗΝ, Ἰωάν. Σ. Τσικριτσην, ἀπαντῶμεν εἰς τὴν πολὺ ἀργὰ ληφθεῖσαν ἐπιστολήν σας, συνεμορφώθημεν πρὸς ὅσα μᾶς γράφετε, ἠδὲ ἤσαμεν διὰ τὸν κ. Π. κατὰ ἐν φύλλον τὸ δέμα σας, βεβαιούμεν ἀποστολὴν 15 ἡμερολογίων καὶ στέλεχος 21 ἀποδείξεων. Παρακαλ. τὸ ἀντίτιμον νὰ ἐμβάσῃτε εἰς γραμματόσημα.— ΟΡΑΟΥ, Ε. Ἰγνατιάδην, σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ πολλὰ σας συγχαρητήρια, τὰ ὁποῖα ἀπευθύνεται πρὸς τὸ ‘Απ’ Όλα» μᾶς γράφετε ὅπως συνεχισθῆ μὲν εἰς ἔτη πολλὰ, ἀυξήθη ὁμως καὶ τὸ ἀντίτιμον εἰς σημεῖον λογικόν, ἀντὶ τοῦ σημερινοῦ εὐτελοῦς καὶ μηδαμινοῦ ἔναντι τόσης ὕλης καὶ τόσων κόπων. Ταῦτα ἀποδεικνύουν ὅτι δεόντως ἐκτιμᾶτε τὰς προσπάθειάς μας, αἵτινες δὲν ἔχουσιν ὡς τελικὸν σκοπὸν τὴν χρηματολογίαν. Ἀποστέλλομεν καὶ τὰ δύο ἡμερολόγια εἰς τὴν διεύθυνσίν σας, μὴ δυνάμενοι νὰ στείλωμεν τὸ ἕτερον εἰς τὴν διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν μᾶς δηλώνητε.

ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ, Μιτυλ., Μιλτ. Μαργαγγέλην. Τὸ βίον φυλλάδιόν σας μᾶς ἐπεστράφη, ἀφοῦ κατεβάλατε τὸ ἀντίτιμον τῆς Γ’ ἔξαμ., εἰδοποιήσατέ μας ποῦ νὰ τὸ διευθύνωμεν.— ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ, Παῦλ. Δ. Συργιάνην, ἡμερολ. ἐστάλησαν ἐν τῇ ἀπὸ 19ης Νοεμβ. ἐπιστολῇ σας μᾶς γράφετε ὅτι παρὰ τοῦ Κ. Γ. Μ. θὰ λάβωμεν γρ. 65 ἐν τούτοις οὐδὲν μέχρις ὥρας ἐλήφθη, περιμένομεν ἀπάντησίν σας.— ΠΕΡΑΝ, Ἀνώνυμον. Συμφωνοῦμεν πληρέστατα πρὸς ὅσα γράφετε καὶ διατηροῦμεν συμπάθειαν πρὸς τὰς οικογενεῖας ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἐδοκιμάσθησαν ὑπὸ τῆς βροτολογιοῦ νόσου.

Τὸ ‘Απ’ Όλα» σᾶς ὑποσχόμεθα, ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γελοιογραφίαν νόσου, θλιβερωτάτας καταλειπούσης ἀναμνήσεις.— ΠΡΟΥΣΑΝ, Γ. Δουβλίδην, σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς καλὰς λέξεις, τὰς ὁποίας εὐρίσκετε διὰ τὸ ἡμερολόγιόν μας. Αἱ εὐνοϊκαὶ κρίσεις σας, συνεννοῦμεναι μετὰ τῶν λοιπῶν, τὰς ὁποίας ἤκούσαμεν ἀποτελοῦσι τὴν γλυκύτεραν ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων καὶ προσπαθειῶν μας· αὐτὴ ἄλλως τε εἶνε ἡ μεγαλειτέρα μας χαρὰ. Ἐσημειώσαμεν ἡμέτερον ἀντιπρόσωπον αὐτόθι γρῶσια 38 δι’ ἐτήσιαν ἐγγραφήν ἐν Κοκάνδη τῆς Ρωσίας, τῶν κ. Μανδαλάκα. Ἐντυπα παρηγγέλθησαν.— ΠΟΛΥΧΝΙΤΟΝ, Αἰδ. Παπᾶ Ἡρακλῆν Εὐαγγελίδην, ἡμερολόγια 4 εἰς ὄνομά σας ἐστείλαμεν, τὰ ὁποῖα σᾶς παρακαλοῦμεν ἡμεῖς ἐγχειρίζετε εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας ἀναφερομένους· ἐπίσης φροντίσατε διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιτίμων.— ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ, Παντ. Ι. Δήμου, τὸ φύλλον σας 64ον ἐπεστράφη εἰς τὰ γραφεῖά μας· διατί, ἐνῶ ἔχετε προκληρώσει;

ΡΟΔΟΝ, Γεώργ. Παντελίδην, φύλλα σᾶς ἀπεστάλαμεν ἀπὸ τοῦ 50οῦ, ὡς γράφετε, ἀντίτ. εἰς γραμμ. ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.— Αὐτόθι, Ἰωάν. Ἰωαννίδην, ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς δελτία πρὸς ἐγγραφήν ἀναγνωστῶν, ἀπάντησίν μας λαμβάνετε καὶ ταχυδρομικῶς.

ΣΤΑΘΜΟΝ ΒΟΥΚ, Κωνστ. Παπαϊωάννου, νέας ἐγγραφὰς κατεχωρίσαμεν εἰς τὸν κατάλογον τῆς Ἐπιθ. μας, ἀριθμοὺς ἀπολεσθέντας σᾶς ἀποστέλλομεν, περιμέν. ἀντίτιμον, καθότι ἡ διπλῆ ἀποστολὴ ἐπιφέρει ζημίαν εἰς τὰ γραφεῖά μας. Πέντε ἡμερολ. στέλλομεν, σχετικῶς πρὸς τὴν παράκλησίν σας ἀπαντῶμεν δι’ ἐπιστολῆς.— ΣΟΥΦΛΙΟΝ, Α. Καρακώστα, κατεχωρίσαμεν καὶ νέαν ἐγγραφήν, γενομένην πρόφρονι ἐνεργείᾳ σας, ἐλήφθη ἀντίτιμον αὐτῆς καὶ τῆς ἡμετέρας, ἡμερολ. στέλλομεν, εὐχαριστοῦμεν.— ΣΕΡΡΑΣ, Φ. Βαργεμέζην, τίμημα ἡμερολ. καὶ ἀπολεσθέντων φύλλων ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ταῦτα ἐστάλησαν. ΣΙΝΩΠΗΝ, Ὁ. Δημητριάδην, ἐχάρημεν ὅταν ἀνεγνώσαμεν τὴν ὠραίαν σας ἐπιστολήν καὶ τὰς εὐγενεῖς ὑπὲρ τῆς Ἐπιθεωρήσεώς μας κρίσεις σας καὶ εὐχας σας· εὐχαριστοῦμεθα δὲ, διότι αὐτὴ δύναται νὰ σας παρηγορῇ καὶ σᾶς συντροφεύῃ εἰς τὴν μοναξίαν σας.— ΣΟΡΟΒΙΤΣ, Ἀθ. Σταυρίδην, ἡ διεύθυνσίς σας ἐδιορθώθη, εἰς αἰδ. Π’ Ἀλέξανδρον ἀποστέλλομεν σειρὰν Γ’ ἔξαμ., ἀφοῦ ἐνεγράψαμεν, τίμημα ἐλήφθη 3 ἔγγρ., σᾶς εὐχαριστοῦμεν· αἰτιτέρως σᾶς εὐχαριστοῦμεν δι’ ὅλας τὰς προσπ. σας ὑπὲρ τῆς Ἐπιθεωρ. μας. Ἐρευνᾶτε παρακαλ. εἰς ταχυδρομεῖον διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν φύλλων σας.— ΣΑΜΨΟΥΝΤΑ, Σάβ. Ἀποστολίδην. Ἡ διεύθυνσίς σας μεταβλήθη, φύλ. σᾶς ἀπεστάλησαν εἰς νέαν διεύθυνσιν, ἡμερολόγια σᾶς ἐστάλησαν εἰς προηγουμένην διεύθυνσιν σας.— ΣΙΝΩΠΗΝ, Κ. Δ. Ἐλευθεριάδην. Ἀπεστέλλομεν ἐγκαίρως 30 ἡμερολόγια, τῶν ὁποίων τὴν παραλαβὴν καὶ τὰ περαιτέρω γνωρίζετε ἡμῖν, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐνδέρμους προσπάθειάς σας πρὸς διάδοσιν τῆς ἡμετέρας ἐπιθεωρήσεως.

ΤΥΡΝΟΒΑΤΖΙΚ, Ἰ. Ἰωαννίδην, ἐνεγράψαμεν, τίμημα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.— Αὐτόθι, Ἐρμην. Ὁρπελιάν, διεύθυνσίς σας μεταβλήθη, φυλλάδι. ἐστείλαμεν, ἐρωτήσατε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἐπειδὴ κρατεῖτε συνέχειαν, ἐὰν παρέπεσαν, γράψατε ὅπως ἀποστείλωμεν καὶ πάλιν, ἀφοῦ ἐσωκλείσητε πύρακαλοῦμεν καὶ τὴν ἀξίαν των διὰ γραμματοσήμων, ὅπως μὴ γίνηται ζημία εἰς τὴν Ἐπιθεωρήσιν μας.

ΦΑΤΣΑΝ, Ἰωάν. Σιδηρόπουλον, ἐπιστολὴ σας 25 παρελθ. μηνὸς ἐλήφθη, ἀμα τῇ παραλαβῇ σᾶς ἀπεστείλαμεν σειρὰν Γ’ ἔξαμην., δι’ ἀντίτιμόν σας συνεννοοῦμεθα μὲ τὸν Χ.Γ.— ΦΡΕΝΕΛΗ, Β. Βογιατζῆν, ἡμερολ. ἀπεστείλαμεν εἰς διεύθυνσίν σας, ἀναμένομεν εἰς γραμματόσημα.

ΧΙΛΗΝ, Π. Παχόπουλον, διὰ τὰ γραφόμενά σας ἐφροντίσαμεν, ἡμερολ. ἐγκαίρως ἐστάλη, τίμημα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.

Bazar Métropolitain

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΔΙΚΩΝ

ΚΑ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. & Ι. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ

Ἐν Γαλατᾷ,

ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Τούνελ, ἀριθ. 23.

Ἐν τῷ ἀρχαίῳ τούτῳ καταστήματι εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀληθῶς μετριοτάτας Μυρωδικὰ παντὸς εἴδους τῶν ὀνομαστοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ.

Ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις μάλιστα ἑορταῖς καὶ τῷ Νεφ., ἔπει συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον τὸ μοναδικὸν τοῦτο εἰς τὰ τοιαῦτα εἶδη Ἑλληνικὸν κατάστημα, ὅπερ πληρέστατα ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ ἀπαιτητικωτέρου τῶν πελατῶν.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

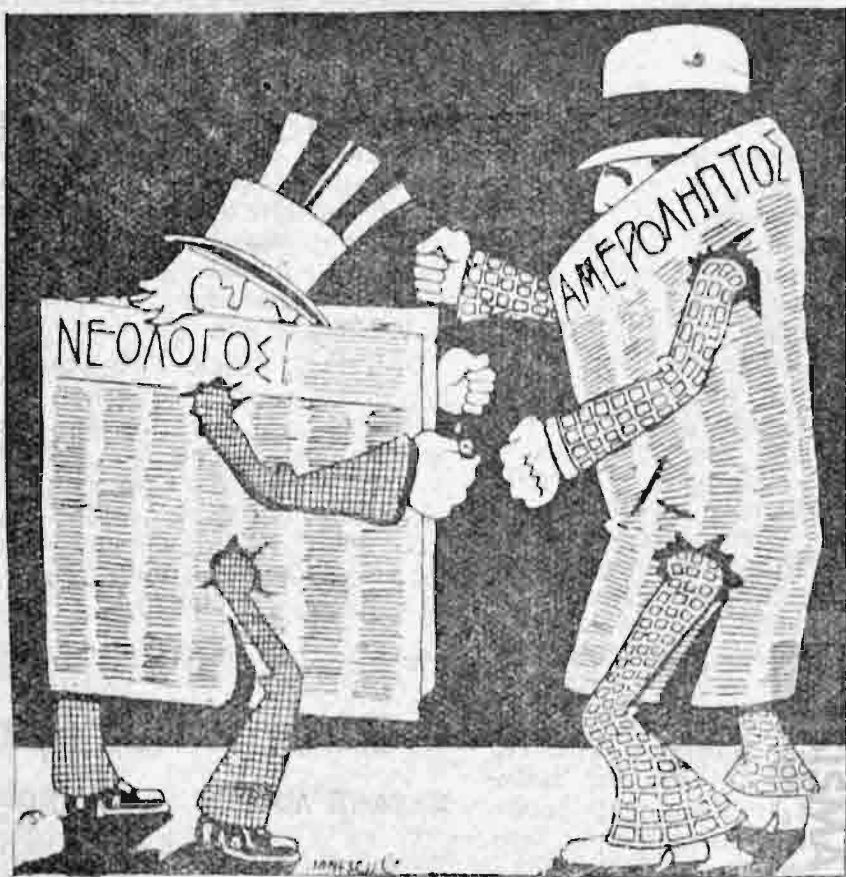
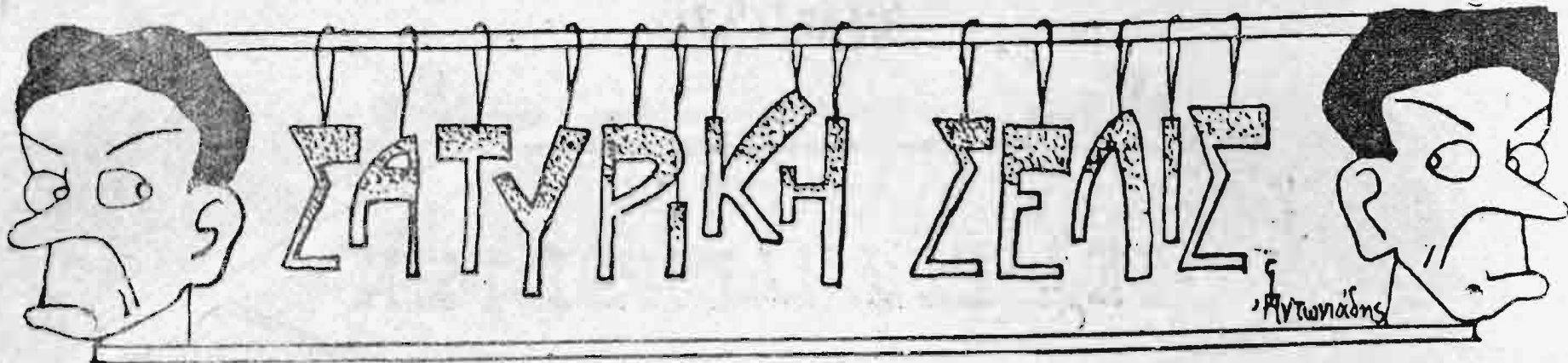
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ‘Απ’ Όλα» τὸ κομποτυπωμένον δεκαεξασέλιδον φυλλάδιον περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἱστορίας καὶ τῶν θαυμάτων τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Παναγίας, κατὰ γλαφυρὰν περιγραφὴν τοῦ συνεργάτου μας κ. Ἀν. Φ. Ἀσημακοπούλου. Τιμᾶται ἀντὶ δέκα παραδῶν μόνον.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας στέλλεται κατόπιν ἀποστολῆς τουρκικοῦ γραμματοσήμου εἰκοσι παραδῶν.

ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

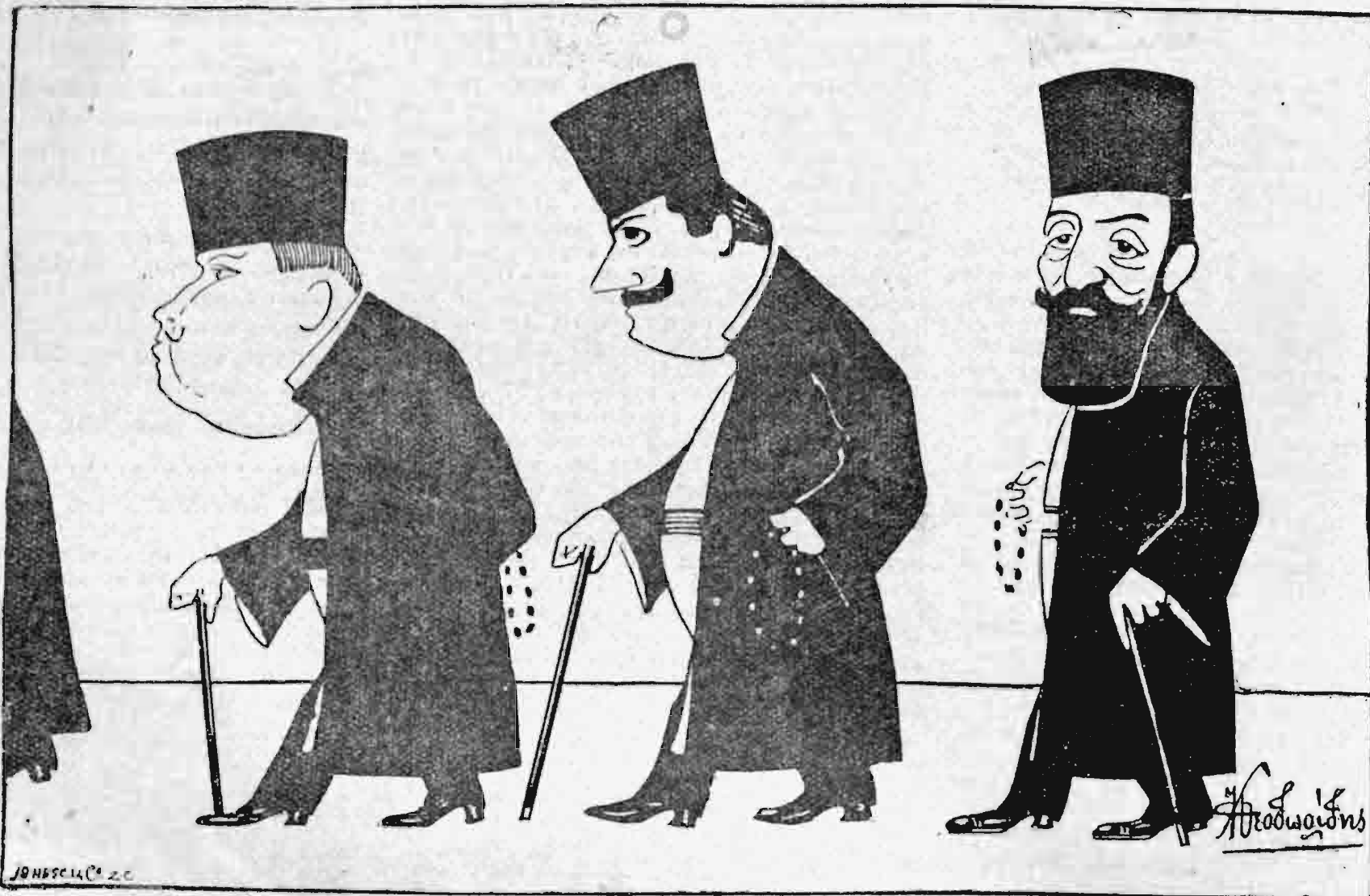
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΥΠΟΚΑΤΙΣΩΝ

Π. Ν. ΓΑΛΑΤΑ

Παρ' ὀλίγον γὰ πεισθοῦν στὰ γερά! . . .

Οἱ νέοι ὑποψήφιοι βουλευταὶ μας.

Τὸ ἀπεφάσισαν: "Ἄν ἀποτύχουν εἰς τὰς ἐκλογάς, θὰ ὑπηρετήσουν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ὡς παπάδες.

Τυπ. Ἀριστοβούλου, Ἀναστασιάδου καὶ Σας — Ὑπεύθυνος Ἀριστόβουλος Α Χρηστίδης.